

Богоматір вибрала 11-річну україночку

с. 2, 8–9»

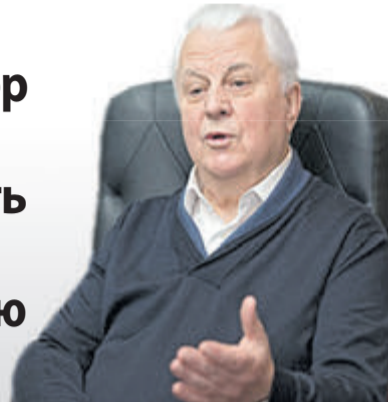
Газета

ЦІКАВА

на вихідні

16 листопада 2017 року №1 (1) Ціна 3 грн

Чому тепер
Кравчука
не повісять
перед
Верховною
Радою?

с. 3»

● ІСТОРІЯ НАРОДЖЕННЯ ШЕДЕВРА

Як диво-зілля червоної рути зачарувало медика — і він став видатним композитором

«Червона рута» — пісня про чисте та щире кохання — і сьогодні надихає творити.

За півстоліття свого існування наша найвідоміша авторська пісня «Червона рута» здобула статус народної й асоціюється в усьому світі з Україною. А майбутній лікар Володимир Івасюк завдяки приголомшливій популярності свого твору обрав музичну кар'єру. Написання пісні датують 1968 роком, коли 19-літній Володимир був студентом Чернівецького медичного інституту. Ще старшокласником у батьковій бібліотеці юнак натрапив на старовинний збірник коломийок. Рядки однієї з них не давали йому спокою: «Назбирала троязілля, червону рутоньку, Та й схотіла зчарувати мене, сиротоньку».

Лариса ЗАНЮК

Образ цієї квітки став хвилюючою знахідкою, справжнім одкровенням. Як таємничий цвіт, Володимир шукає згадки про червону руту по всій Косівщині і натрапляє на новий варіант коломийки на Путильщині, в Розтоках (Чернівецька область). Одна старша жінка розповіла йому, що, за легендою, рута цвіте тільки один день на рік і дарує тому, хто її побачить, вічну любов. Володимир записує легенду про загадкове чар-зілля як символ вічного і чистого кохання. А в чернетці «Червоної рути»

з'являються такі рядки:

Ти не смійся хоч раз,
Не кажи, що забула,
А згадай про той час,
Як ти мавкою була.
Що ночами в лісах
Ти чар-зілля шукала,
Що з вітрами, як птах,
Ти колись розмовляла.
Бачу я тебе в снах
У дібровах зелених.
По яких же шляхах
Ти вернулась до мене?

Спочатку твір мав форму балади, а тому виходив розтягнутим, що не пасувало народній пісні. Володимир переписував і шліфував її

безліч разів, аж поки переконався, що вклав у неї все, на що був здатний. Свою «Червону руту» Івасюк присвятив одногрупниці Марії Соколовській, в яку, як розповідають, був таємно закоханий. Пізніше Ма-

Свою «Червону руту» Івасюк присвятив одногрупниці Марії Соколовській, у яку, як розповідають, був таємно закоханий.

рія згадувала: «Молодість сама по собі прекрасна, але не зрівнянна ні з чим, коли поруч людина, котра тебе розуміє і підтримує в усьому, зачарує своєю красою і розумом, дарує тобі ніжну гру чарівної скрипки і свої пісні. З Володею ми були поруч увесь день: зранку — заняття,

ввечері — репетиції ансамблю. Уже пізніше мені розповіли, що Івасюк був закоханий у мене, але сам він ніколи не зізнався. Мабуть, йому легше було про все сказати у піснях». Хлопець показав їй перший варіант твору ще в 1968-му. Зошит зі словами пісні Володимир дарує дівчині, підписавши: «Мусі від Володі». А через два роки її вже співав увесь Радянський Союз.

Уперше «Червона рута» була виконана 13 вересня 1970 року в програмі «Камертон доброго настрою» Чернівецької телестудії. На обласному телебаченні Івасюк мав добрих друзів: головного режисера Василя Селезінку та звукооператора Василя Стріховича, яким повідомив про дві нові пісні — «Червону руту» й «Водограй». Для запису в студію запросили оркестр ансамблю «Карпати» Валерія Громцева. Івасюку підспівувала гарним сопрано молода вчителька музики Олена Кузнецова.

У виконанні «Смерічки» «Червона рута» стала піснею року на Всесоюзному конкурсі «Пісня-71», який тоді в Радянському Союзі проводився вперше. Володимира Івасюка запросили до Москви. Для цієї події він сам зробив аранжування. У фіналі під супровід естрадно-симфонічного оркестру Юрія Силантьєва її виконали Василь Зінкевич, Назарій Яремчук та сам автор. Кажуть, що Івасюка поставили співати для підстаховки молодим виконавцям, які вперше вийшли на велику сцену, тому Івасюк був одягнений у звичайний костюм, а не у тканий гуцульський, як Зінкевич та Яремчук. Запис програми відбувся 22 грудня, а 1 січня 1972 року її показали на телебаченні.

Закінчення на с. 6»

Король малечі
пішов разом
із нею у газову
камеру

«Найважливіші зустрічі людини — це її зустрічі з дітьми» — так вважав відомий польський лікар і педагог із літературним псевдо Януш Корчак (1878–1942), який прийняв героїчну смерть разом зі своїми вихованцями

с. 7»

У сто сорочок
одяглася
й проситься
до столу

Випробувані
господинями рецепти
страв
із капусти

с. 14»

● СЛОВО ДО ЧИТАЧА

Є така планета на ім'я Людина. Запрошуємо у політ!

У ваших руках не просто папір. Це — космічний корабель, який пройшов випробування серцями наших журналістів. І сьогодні «Цікава газета на вихідні» вирушає у свій перший політ. Час знайомити з його пасажирами

Олександр ЗГОРАНЕЦЬ,
директор ТзОВ «Газета «Волинь»

Он Марійка. Точніше — дві Марійки. 11-річна з минулого та 41-річна тепер (с. 2, 8-9). 30 років тому її, маленьку дівчинку з ім'ям Богоматері, якій судилося зустріти Діву Марію, змушували відмовитися від того, що вона побачила. Щоб сказала неправду. Але вона не зрадила тому, що бачили її очі і відчувало серце. Через три десятиліття ми розшукали цю дівчинку — і сьогодні 41-річна Марія горда за себе тодішню, 11-річну Марійку, хоч у її словах нема і краплі якоїсь чваньковитості. До речі, її змушували сказати неправду вчителі.

Хоча поруч на кораблі інший Учитель із багатьма школярами (с. 7). Януш Корчак. Той, який свято вірив, що «найважливіші зустрічі людини — це зустрічі з дітьми, адже ми ніколи не можемо знати, кого ми зустрічаємо у дитині». Навіть жорстокий гітлерівець згадав, як він був маленьким і захоплювався корчаківським Королем Мацюсом, тому й запропонував Учителю вийти з поїзда смерті, який віз своїх пасажирів на страту. Дізнавшись, що звільнять тільки його — без дітей, Януш Корчак відповів: «Не могу. Не всі люди — мерзотники» — і ступив у газову камеру разом зі своїми маленькими вихованцями...

Космос — у вашому серці. Хай воно болить, коли відчуває несправедливість, хай має силу і мужність, щоб боротись із негідниками, і хай тьохкає, коли кохає. Аби тільки не черствіло, не було байдужим.

Відправилась у політ із нами і жінка-робот, яка в одному зі своїх перших інтерв'ю заявила, що може знищити людство (с. 15). Щоправда, надалі Софія порозумнішала і тепер стверджує, що це був тільки її жарт. Бо насправді вона має в голові стільки «наукових чар» і готова максимально допомагати людям і людству.

А ми переконані: всі її чари тьмяніють перед українським чар-зіллям. Це Володимир Івасюк (с. 1, 6) розшукав і тепер узяв із собою у Вічність червону руту. Не знаю, чи будуть мої діти в моєму віці розповідати, що народилися під улюблений татом і мамою «Океан Ельзи», але я горджуся, що прилетів із неба на планету Земля під «Ти признайся мені, зірки в тебе ті чари...» Більше того, перед самим сьогоднішнім стартом мене чекало нове відкриття, бо дізнався про першу версію «Червоної руті». І бачу в ній частку нашого гімну — «Лісової пісні» Лесі Українки. І тепер закоханий в обидві!

Хоча любов часто буває сліпою. Це я про жінку Антоніну із 15-ї сторінки, яка, за чієюсь «мудрою» порадою, щоб не втратити чоловіка, наважилася розкопати могилу родича, куди під час похорону поклала фотографію свого судженого. Боже, які різні відтінки можуть мати оті два слова — Любов і Кохання! А ще стільки яскравих і колоритних барв-серцебиттів — спочатку навіть не повірив, що автор задушевної «Два кольори» Дмитро Павличко здатен на таку відверту і божественну інтимну лірику! Переконали, навіть ті бабусі, які шукатимуть «Корвалол» після читання останньої сторінки (с. 16), подумки згадають моменти, які не можливо забути (хоча про них і не завжди розкажеш онукам :-)), коли і для них «сміялись-плакали солоні» (про неймовірну історію народження цього шедевра ми обов'язково вам ще колись розповімо)...

Закінчення на с. 6 >>>

● НАШІ СВЯТИНІ

11-річній Марійці казали: «Зізнайся, що ти не бачила Божу Матір і все вигадала»

Марія Кізін сьогодні — красива у своїй простоті жінка!

Ця дивовижна історія сталася на Львівщині 30 років тому і була на слуху в усій Західній Україні. В селі Грушів поблизу Дрогобича об'явилася Божу Матір, через що воно на кілька тижнів стало українським Лурдом (місто у Франції, де також являлася Діва Марія). На балконі місцевої церкви Святої Трійці в дивовижному сьайві її бачили більше двох тижнів. Свідками цього були десятки тисяч людей, переважно віруючих, хоча траплялися і просто зацікавлені та скептично налаштовані, які їхали сюди з різних куточків колишнього Союзу. Навіть центральний канал телебачення СРСР змушений був показати сюжет про це... Нещодавно і ми побували на легендарному місці та зустрілися з очевидцями тієї події

Тамара ТРОФИМЧУК

людей зціляла вода... з дупла

Греко-католицький священик села Грушів отець Зеновій Майкут чекав журналістського десанту із Волині на подвір'ї церкви, в якій об'явилася Пресвята Богородиця. Освітлена яскравим сонцем дерев'яна споруда виглядала ошатно і таємниче. Впорядкована територія навколо храму, бруківка, клумби, газони, скульптури Діви Марії були доказом того, що це місце у великій пошані. А тиша, спокій, умиротворення свідчили про його потужну енергетику. Отець Зеновій одразу попередив, що не був у гущі подій, які нас цікавлять, а не хоче лукавити. В атеїстичні часи священнослужитель мусив триматися в тіні.

— Якби ви приїхали сюди тридцять років тому, ваше серце би стиснулося від болю, — розповідає священик. — Обдерта ззовні і всередині, з трикілограмовим замком на дверях, ця церква нагадувала нещасну матір, від якої силоміць відірвали дітей. Але майже кожного дня під її стінами на колінах стояли жінки. Вони молилися і плакали, згадуючи ті благословенні часи, коли в церкву можна було зайти, щоб отримати ліки на рани своєї душі. І не зганьбилися ці безграмотні жінки в своїй надії, бо сталася подія, яка сколихнула весь християнський світ, — об'явилася Божу Матір.

Жінки молилися під стінами храму не випадково. Вже ціле століття це місце вважалося таким, де відбувається багато зцілень. Загалом чим довше ми розмовляли зі священиком, тим більше розуміли, що об'явлення Божої Матері

У 1987 році радянські газети, друкуючи фото з паломниками до церкви у Грушеві, кепкували: «Де воно, чудо?»

Ніхто більше не приходив сюди і не пив цілющої води, бо в криницю скидали падаць. А через 15 років у селі спалахнула холера. Гинули від неї люди і худоба. І тоді дійшли висновку: вся біда від того, що збезечене святе місце.

само у Грушеві закономірне. Дивовижні події тут траплялися і раніше. І пов'язані були з вербою, криницею та іконою, що висіла на дереві просто під відкритим небом.

— У кінці XVIII — на початку XIX століття на місці цієї церкви росла верба. У ній з'явилася дупло, в дуплі — вода, а на вербі хтось повісив ікону, — веде далі отець Зеновій. — Хто саме це зробив, історичних даних немає. Є лише рік — 1806. Люди приходили брати води до дупла, мазали нею свої ранки і бачили, що вона особлива, помічна. Тоді вони обгородили вербу парканчиком, почали тут збиратися, молитися. Але урядникам це не сподобалося, їм треба було якось розігнати людей. І тоді знайшли безбожника, який усе зруйнував, а в криницю накидав всякої нечистоти.

Ніхто більше не приходив сюди і не пив цілющої води, бо в криницю скидали падаць. А через 15 років у селі спалахнула холера. Гинули від неї люди і худоба. І тоді зрозуміли: вся біда від того, що збезечене святе місце. Джерело почистили, обгородили — і хвороба зникла. У сусідньому селі купили деревину, привезли сюди, за три дні зробили невеличку капличку. З того часу почалася історія цієї церкви. Потім капличка перестала вмщати тих, хто хотів сюди ходити, і селяни збудували церкву — в теперішньому вигляді, з балконом, на якому більш як через сто років люди побачили Діву Марію.

Завдяки цій іконі і збудували храм.

«Я ЗАДРИВ ТИМ, ЩО МАЛИ ЩАСТЯ ЇЇ ВИДИТИ»

26 квітня 1987 року 11-річна сільська дівчина Марійка Кізін вийшла на подвір'я своєї хати, поглянула на церкву Святої Трійці, розташовану неподалік, і завмерла від здивування: на балконі стояла висока жінка! Школярка знала, що храм давно зачинений, то що там робить якась пані ще й близько шостої ранку? Те, що це не проста людина, дівчинка зрозуміла одразу, бо побачила, що у незнайомки на голові була довга накидка, а поставою жінка нагадувала Діву Марію, якою її зазвичай зображують у скульптурах.

Про своє видіння дитина одразу розповіла батькам, вони — сусідам, і новина швидко облетіла село. В часи атеїзму люди також прагнули чогось містичного та надприродного, тож звістка про таємничу особу, схожу на Діву Марію, розлетілася блискавично. До Грушева звідусіль почали з'їжджатися люди. З часом їх стало так багато, що транспорт стояв на дорогах за кілька кілометрів до села. Паломники заповнили Грушів, розійшлися по господарських городках і полях, у радіусі кількох кілометрів навколо храму вирувало справжнє людське море. Погляди всіх були спрямовані на балкон церкви.

Закінчення на с. 8-9 >>>

● ПОЛІТИЧНА КУХНЯ

Тепер Кравчука не повісять перед Верховною Радою

Про два обличчя Леоніда Макарівича

Нещодавно перший Президент України приголомшив суспільство несподіваним прогнозом майбутнього держави: це — федерація чи конфедерація, тобто поділ на удільні «князівства». Випадковість чи закономірність такого висновку досвідченого політика? Чому так сталося і який вибір робила Україна у 1991 році — першого Президента із двох кандидатур чи шлях свого розвитку?

Андрій БОНДАРЧУК,
письменник,
журналіст,
народний депутат
І скликання,
почесний
громадянин Волині, Луцька

«Сивий Лис» української політики знову хитрує?

Автор цих рядків знав обох претендентів. Із В'ячеславом Максимовичем Чорноволом працювали не лише у сесійній залі, а й у постійній комісії Верховної Ради з питань ЗМІ, Конституційній комісії, яка готувала проект першої Конституції незалежної України. З Леонідом Макарівичем Кравчуком зустрічались на пленарних засіданнях, у робочих ситуаціях, у тій же Конституційній комісії. Це були люди-антиподи. За своїми характерами, переконаннями, патріотизмом, життєвими університетами. Один упевнено і послідовно підіймався партійними шаблями, зміцнював фундамент КПРС, інший — руйнував його, університетами для нього були табори ГУЛАГу. Перемога Леоніда Кравчука і стала визначальною для долі України, хоч, здається, такий фінал на фоні національно-духовного піднесення суспільства — алогічний. Проте він закономірний. Адже значна частина електорату (тим більше численна армія партійного, радянського, карального апарату) не позбулася совкового рабського мислення, яке за 300 років формувала царська, а потім комуністична імперія. То у зв'язку з цим не волила руйнувати ідеологічний фундамент імперії зла, бо не вбачала у цьому причин безладу, низького рівня життя, кризових явищ. Варіант, який цілком вкладався в горбачовську тезу «соціалізму з людським обличчям».

Суспільство обрало Леоніда Кравчука. Він був досвідченим і тонким політичним гравцем, добре знав психологію виборця, майстерним оратором-психологом. Балів додавало щоденне перебування на телеекранах, проголошення Акта незалежності. Більшість людей до

«**Наприкінці засідання до Леоніда Макарівича підійшов Степан Хмара, тицьнув у нього пальцем і гнівно кинув: «Ти зрадник!»**

цього не знали Леоніда Макарівича. І ось вони побачили врівноважену, впевнену в собі інтелігентну людину, зі смаком одягнуту, гарної вроди, з умінням згладжувати гострі кути, мистецтвом «пройти між краплинами дощу», політика-пацифіста. «Проголосувала за Кравчука, — казала моя сестра Марина, велика сільська трудівниця. — Він такий гарний, так файно говорить».

В'ячеслав Максимович був людиною відкритою, прямою, не маніпулював свідомістю виборця, не застосовував методи підкилимної апаратної гри, був широко відданий ідеям незалежності, оратор різкий, рішучий. Це відлякувало певну категорію виборців, яка боялась кардинальних змін.

І от Леонід Макарівич уже в іпостасі першого Президента України. Ні, він не став зарозумілим, типовим чиновником вищого рангу, якими були партійні бонзи, і значно змінився. Він відчував відповідальність, як добрий керівник-адміністратор за своє підприємство, установу. Але Україна — не бездушна установа. Кожну країну живить і тримає національний дух, патріотизм, гостре

відчуття відповідальності за майбутнє. Це субстанція, на яку, вочевидь, у першого (як і наступних) Президента був дефіцит. Хоча при ньому Україна набула державних атрибутів, було закладено її владні адміністративні структури, змонтовано каркас. Та облаштувати її, наповнити національним духом, очистити від антиукраїнського, корупційного не-потребу у жодного гаранта немає ні сили волі, ні бажання. Та й приклад першого ламати не хотілось. І пуповина, яка єднала нас зі «старшим братом», нині агресором, не обрізана, лише слабко перев'язана.

Ні, йдеться не про зону бойових дій, торгівлю з ворогом. Нещодавно у ЗМІ оприлюднено несподіваний прогноз нашого першого Президента щодо недалекого майбутнього України: її чекає федерація чи конфедерація. Для мене це стало не лише шоком, а й пазлом, якого не вистачало для другого обличчя колишнього глави держави.

Браво, Леоніде Макарівичу! Вам аплодує Путін і вся одурманена ним Московія. Ви підлили масла у полум'я гібридної війни: в час, коли треба єднатися, ви прогнозуєте поділ України на удільні «князівства». Аплодує вам і Каталонія, яка розколола єдність Іспанії. Тепер вас не повісять перед Верховною Радою, бо маєте надійну індульгенцію. Як відомо, у тривожні дні серпневого путчу в Москві тодішній спікер Леонід Кравчук зайняв аморфну, невиразну позицію щодо ставлення до заколотників. Лідери, активісти руху Народної ради, як мотор парламенту, вимагали сформулювати чітку позицію України. Не вдавалось. І Дмитра Павличка прорвало: «Не думай, Льоню, що нас повісять, а тебе помилують. Нас повісять

на Хрещатику, а тебе — перед Верховною Радою». Прогнози Леоніда Кравчука абсолютно тотожні з позицією московських політиків. Однак тут величезна різниця. Їх оприлюднив перший Президент України! Такого ніхто не очікував. Бо навіть при явній загрози такого розвитку подій, яка рівнозначна державній таємниці для чиновників, її розголошення — табу. Адже це сигнал капітуляції перед агресором, визнання, що ми даремно втратили тисячі кращих синів, притлумлення мужності захисників, патріотично налаштованого суспільства. Це вид панікерства, яке в часи війни було тотожне зраді. Можливо, дочекаємося сповіді Кравчука про те, що помилковим було проголошення незалежності? Бо коли поставити в логічний ряд вирішення деяких доленосних для України проблем за час головування і президентства Леоніда Макарівича і те, чим вони нині обернулись для нас, закрадаються дуже сумні висновки. Пригадаймо студентську «революцію на граніті», тривалу невиразну позицію у тривожні дні ДКНС, палке запевнення щодо необхідності перетворення Кримської області на автономну республіку з майже всіма атрибутами і правами держави, нарешті ліквідацію ядерної зброї. Тоді Леонід Макарівич з кишеньковими спецами, підлаштованими розрахунками переконували нас в абсолютній неможливості утримувати ядерний арсенал, який достався нам після розпаду СРСР. Бо це, мовляв, є страшною небезпекою: обслуговувати його ми не в змозі, термін зберігання багатьох ракет закінчується через рік-півтора, «ядерний чемоданчик» — у Москві. Тоді Народна рада запросила на зустріч, котра

відбулася у кінозалі парламенту, спеціалістів-ракетників, яким була дорога Україна. Їхні розрахунки і докази: Росія майже адекватно залежить від нас, із «чемоданчиком» можна теж владнати, тут головне — шалений тиск сильних держав. Однак і в цій ситуації виторгувати в обмін на ліквідацію стратегічних ракет, яких так боялися Росія, США, Західна Європа, певну кількість тактичних було можливим. І вже вкрай необхідною була нагальна потреба зазначити в Будапештському меморандумі в обмін на такі масштабні уступки конкретні гарантії і механізми безпеки з боку цих держав. Однак ми одержали папірець, який ні до чого їх не зобов'язував. Втішились, мов діти: ось які ми гарні, добрі, миролюбні! І це в час, коли інші держави прагнули налагодити виробництво ядерної зброї для свого захисту. А от ми роззброюємось! Наслідуйте наш приклад! Та дурнів, окрім нас, не знайшлося. Ні, це не недогляд, а щось значно більше. І ось маємо результат: учасник меморандуму розпочав з нами відверту війну, від інших ми почули запевнення в «глибокій стурбованості». Так, меморандум підписував уже новий, щойно обраний Президент Леонід Кучма, але ж головне було зроблено при Леоніді Кравчуку, досвідченому політику, який прораховує ситуацію на кілька ходів уперед.

Мені добре запам'ятався той бурхливий сесійний день, дуже нервозна ситуація, порушення регламенту, коли ухвалювалося те доленосне рішення. Президент, Голова Верховної Ради і їхня слухняна більшість якось пропихнули потрібне рішення. Наприкінці засідання до Леоніда Макарівича підійшов Степан Хмара, тицьнув у нього пальцем і гнівно кинув: «Ти зрадник!» Обличчя Президента набрало барви дорогого для нього кольору. Охорона поспішно вивела його із зони конфлікту.

Безпринципного виявилась позиція Леоніда Макарівича при розробці проекту першої Конституції незалежної України, яка була прийнята вже другим скликанням Верховної Ради. Схвалити її було готове і наше скликання, адже проект пройшов міжнародну експертизу, всеукраїнське обговорення. Однак у порядку денній сесії питання не вносилося — гальмували співолови комісії Леонід Кравчук та Іван Плющ. А на одному з останніх засідань комісії, перед ухваленням нею кінцевого варіанта проекту, виявилось — щезла стаття про українську мову як державну. Не жарт. «Хто вилучив статтю?» — допитується Дмитро Павличко. Після паузи вимушено встає Леонід Макарівич і шокує: «Я сказав вилучити, щоб не було протистояння в суспільстві»... Тут важко навіть щось коментувати.

Була від Леоніда Макарівича не так давно ще одна несподіванка — його партійно-ідейне єднання з «дитяма» одіозного Віктора Медведчука, кума Путіна, членство в партії СДПУ(о), «обрізаних». То, можливо, у звинуваченні Степана Хмари є частка правди про два обличчя Леоніда Макарівича? За його прикладом дволикими виявились і всі його наступники.

ЦІКАВА
Газета
на вихідні

Тижневик

«Цікава газета на вихідні»
www.volyn.com.ua

Засновник: Товариство з обмеженою відповідальністю «Газета «Волинь»

Директор Олександр ЗГОРАНЕЦЬ
Зареєстрована 6 жовтня 2017 року.

Набрана і зверстана в комп'ютерному центрі газети «Волинь-нова»

Наша адреса:

43025, м. Луцьк, просп. Волі, 13

E-mail: tsikava.gazeta@gmail.com,
reklama.volyn@gmail.com

Телефонуйте: у приймальню – (03322) 72-38-94,
з питань реклами – (03322)77-07-70,
приватних оголошень – (03322)72-39-32,
розповсюдження – (03322)72-38-94.

ТЗОВ «Газета «Волинь» п/р 26008055520122
КБ «ПриватБанк», МФО 303440 ЄДРПОУ 02471695

Друк офсетний. Обсяг – 4 друковані аркуші

Передплатний індекс: **60307**

Реєстраційний номер

КВ № 22943-12853Р 06.10.2017 р.

Віддруковано: ТОВ «Поділля-Тер», м. Тернопіль,
вул. Текстильна, 28. Тел. (0352)52-27-37,
http://a-print.com.ua

Тираж **13 500** Замовлення №**861**

І хліб, і сльози, і любов...

Найрезонансніші події в житті України та світу очима журналістів «Цікавої газети на вихідні»

ЗАРАДИ БАТЬКА СЕМЕРО ДОНЬОК ОДЯГЛИ ВЕСІЛЬНІ СУКНІ

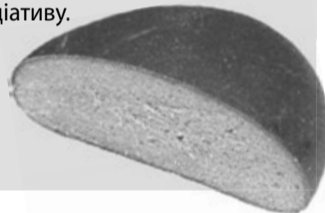
Колишній військовий США Віллі Шелтон помирав від раку і дуже шкодував, що не зміг провести до вітаря жодну зі своїх семи дочок. Заміжньою була лише старша, Емілі Флінн, але й вона одружувалася без шлюбної церемонії. Тому заради батька Емілі вбралася у весільну сукню і в присутності священника разом із чоловіком

склала обітницю. Але на цьому сюрпризи не закінчились: у білих платтях наречених до батька несподівано вийшли інші шестеро доньок. Вони по черзі сфотографувалися, щоб мати спільну з татом весільну світлинку. Чоловік розплакався: мрія збулася. Через два тижні хвороба обірвала його життя...

ТІ, ХТО ДАРУЄ ХЛІБ НАСУЩНИЙ

Подружжя Наталії та Андрія Шафет із Луцька виділяє зі свого сімейного бюджету кошти, аби роздати для мало-забезпечених земляків по півбуханки білого та чорного хліба. У критому приміщенні на Старому ринку в обласному центрі щосуботи на них уже чекає близько 60 літніх людей.

— Коли бачиш, як наші пенсіонери купують найдешевший спред і ділять його на 30 шматочків, щоб вистачило на цілий місяць, то душа не витримує. От і вирішили ми з чоловіком, що можемо допомогти нужденним, за рахунок власних коштів підтримати тих, кому не по кишені дозволити собі зайвий шматок хліба. Купуємо його у пекарні, привозимо на ринок і роздаємо, — так Наталія пояснює їхню добру ініціативу.

ПІДТРИМАВ УКРАЇНСЬКОЮ

Після того, як лідер збірної України з футболу Андрій Ярмоленко у товариському матчі зі збірною Словаччини забив гол, він підбіг до однієї з телекамер та показав майку з написом, присвяченим капітанові «Динамо» Сергію Сидорчуку, — «Сидор, ми з тобою!!!» Нам сто-крат було приємно, що підтримку висловлено українською мовою, бо досі не чули жодної промови від Андрія Ярмоленка державною.

Сергій Сидорчук отримав травму у матчі третього туру Ліги Європи проти «Янг Бойз» (2:2). За прогнозами лікарів, центральний півзахисник пропустить від двох до чотирьох місяців.

ВІВАТ, КОРОЛЬ!

Рівнянин Іван Сівак став кращим серед паралімпійців усього світу! Заслуженого майстра спорту України зі спортивних танців на візках серед людей з ураженнями опорно-рухового апарату Івана Сівака визнано кращим спортсменом жовтня. На чемпіонатах він виступав у парі з дружиною Надією, яка також була прикута до візка. Разом вони стали переможцями акції «Герої нашого часу» газети «Волинь-нова» у листопаді 2015 року. Після раптової смерті дружини Іван продовжує сольні виступи.

ВИПРОБУВАНО НА СОБІ: ЯК ЖИТИ У ТЕМРЯВІ

Радник мера Луцька, депутат Луцької міськради Ігор Поліщук за ініціативи місцевих незрячих активістів провів повний робочий день із зав'язаними очима, аби відчувати потреби людей з інвалідністю й особисто з'ясувати, чи пристосоване місто для таких громадян. Після експерименту Ігор

Поліщук заявив: «У наступному році на вулицях Луцька буде покладено тактильну плитку, встановлене озвучення на пішохідних переходах і проведено перемовини з перевізниками щодо оголошення зупинок громадського транспорту».

КОЛИ ПЛАЧУТЬ І ЛЕГЕНДИ

39-річний воротар збірної Італії з футболу Джанлуїджі Буффон після другого матчу плей-оф відбору до ЧС-2018 проти Швеції (0:0), перша гра — поразка 0:1) заявив, що йде з команди. Прощаючись зі збірною, гравець плакав. «Це велике розчарування. Нам не вдалося зробити цей важливий крок для нашої країни», — сказав він. «Сквандра адзурра» вперше з 1958 року не потрапила на світову першість! Зате будуть там «синьо-жовті» шведи — вони точно не москалі, і будемо за них уболівати.

ТАКИХ ГРОШЕЙ МИ НЕ МОЖЕМО НАВІТЬ УЯВИТИ

Картину Ван Гога продали за 81 мільйон доларів (понад 2 мільярди гривень) на аукціоні Christie's. Полотно має назву «Зоране поле та орач». На ньому зображено вид із вікна психіатричної лікарні, в якій художник перебував у 1889 році.

НЕ ЗДАМОСЯ!

Роман Цимбалюк, український журналіст, який працює у Росії, заявив в ефірі телеканалу «112. Україна»:

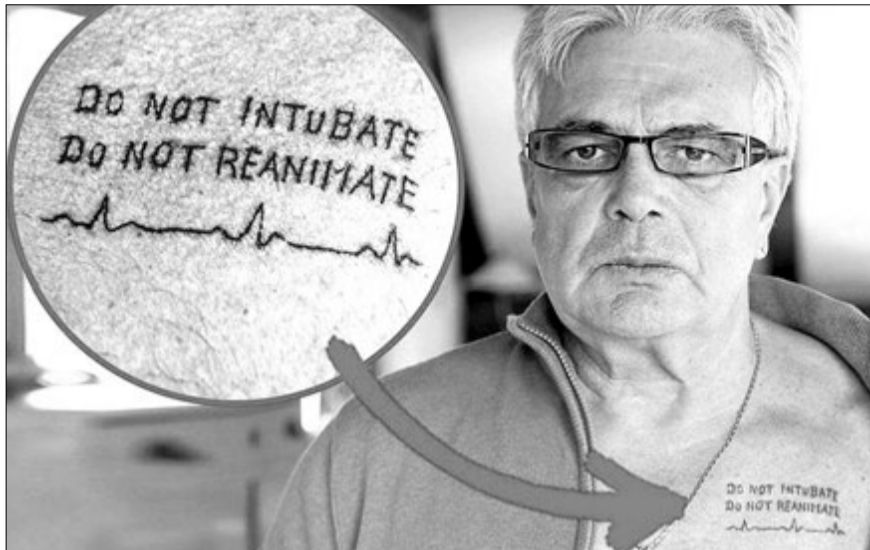
«На мій превеликий жаль, якщо ми говоримо про політику, а не про особисте, то для України нема хороших розсіянь. І на цьому можна поставити крапку. Хто б не займав головне крісло в Кремлі, нам все одно буде дуже важко. Минуло 26 років, як наша країна стала незалежною, але в Росії досі культивується уявлення, що Україна як держава — або непорозуміння, або має бути в сфері московського впливу, що це — зона національних інтересів Росії».

Треба просто усвідомити, що помиритися з північним сусідом не вдасться. Особливо після того, що сталося. Є єдиний спосіб виходу з війни на сьогодні — здатися. Думаю, що наша країна, її громадяни на це не погодяться».

● ДИСКУСІЙНА ТЕМА

Як умирають лікарі

Кен Мюррей, доктор медицини з Південної Каліфорнії, написав цю статтю для одного з інтернет-видань, а згодом вона знайшла своє місце на сторінках провідних світових друкованих засобів масової інформації, таких як «New York Times», «The Guardian», «The Wall Street Journal». Спірна точка зору автора викликала широке обговорення. Сподіваємось, вона буде цікавою і нашим читачам. Друкуємо статтю Кена Мюррея у скороченому вигляді

Цей медик зробив собі таке тату: «Не інтубуйте! Не реанімуйте!»

Багато років тому мій наставник, шанований ортопед Чарлі, звернувся в лікарню, де в нього виявили пухлину в животі. Після ретельного дослідження винесли вирок — рак підшлункової залози. Діагноз поставив один із найкращих фахівців країни, який розробив власний метод лікування цієї недуги, що збільшував шанси на життя з 5 до 15 відсотків. Але Чарлі відмовився від допомоги, повернувся додому, заклав свою практику в клініці й весь свій час присвятив сім'ї. Через кілька місяців він помер у рідних стінах, не отримуючи хіміотерапії, опромінення, хоч і мав медичну страховку.

Цю тему неприємно обговорювати, але лікарі теж помирають. Постійно стикаючись зі смертю у щоденній роботі, вони, як правило, ставляться до власної кінчини спокійніше, ніж інші. І, маючи доступ до якісної медичної допомоги, часто відмовляються від неї.

Кен МЮРРЕЙ.

“ **Я був вражений, коли ознайомився з дослідженнями, які засвідчили, що пацієнти, котрі вибрали спокій і тихе завершення земного шляху, прожили довше, ніж люди з тими ж захворюваннями, які активно лікуються.**

Причина у тому, що лікарі знають реальність сучасної медицини і чудово розуміють, де межа її можливостей. І найбільше вони бояться не смерті, а перспективи помирати у муках і самотності. Медики зовсім не горять бажанням, щоб в останній момент тхось, наприклад, ламав їм ребра, проводячи серцево-легеневу реанімацію (а саме так і відбувається, якщо її роблять правильно).

Практично кожен лікар стикався з тим, що називається «марною тратою зусиль». Фахівці знають, що випробування нових технологій у медичині часто проводять на важкохворих людях. Їх оперують, ставлять трубки, підключають до апаратів, вводять ліки. Усе це відбувається у відділенні інтенсивної терапії, і люди платять за це десятки тисяч доларів за день. Вони платять за свої страждання!

Я не можу підрахувати, скільки разів мої колеги брали з мене обіцянку: «Поклянись, якщо я буду в такому стані, ти даси мені померти!» Деякі лікарі носять спеціальні медальйони, на яких написано, щоб їм у жодному випадку не робили серцево-легеневу реанімацію. А в одного знайомого я бачив татування, яке містило подібну інформацію.

У 2003 році в Америці провели дослідження на тему «Чого хочуть лікарі, коли справа доходить до передсмертних розпоряджень?» У ході опитування, в якому взяли участь 765 медиків, з'ясувалося, що 64 відсотки з них залишили детальні вказівки стосовно того,

які заходи для порятунку їхнього життя не повинні застосовуватись, якщо вони стануть недієздатними. Для порівняння: лише 20 відсотків звичайних громадян задумуються над подібним.

Надмірна медична допомога не рятує людей, а змушує їх страждати. «Як можна так знущатися над найближчим?» — дивуються у своєму колі медики. Але вони не можуть сказати подібне пацієнтам. Підозрюю, що це і є одна з тих причин, через яку лікарі частіше страждають від алкоголізму, аніж представники інших професій.

Сучасна система охорони здоров'я побудована так, що остаточне рішення приймає не фахівець, а пацієнт, його родичі. Вони наполягають: «Зробіть усе можливе!» І починається кошмар...

Рідні пацієнтів не скажуть: «Усе має бути в межах розумного». Вони постійно твердять: «Лікарю, зробіть що-небудь». Більшість людей вважають серцево-легеневу реанімацію порятунком. Але фахівці знають: якщо пацієнт старий, страждає від важкої чи смертельної хвороби, то шанси на одужання — мізерні, а на страждання — величезні.

Дослідження, проведені у 2010 році, засвідчили, що із 95 тисяч випадків серцево-легеневої реанімації лише 8 відсотків пацієнтів протрималися довше місяця і тільки 3 відсотки згодом змогли більш-менш нормально жити. Один із 417 осіб!

Лікар мав би знайти у собі сили і слова, щоб пояснити ситуацію родичам. Але вони можуть витлумачити це як небажання рятувати рідну їм людину. Тому для багатьох медиків це складне питання. Я у своїй практиці чітко визначив для себе межі розумної допомоги і права пацієнта на смерть.

Не можу забути один сумний випадок. Моя пацієнтка з родини відомого політика (таких дуже люблять адвокати) страждала від важкої форми діабету. Вона не дбала про своє здоров'я, а тому в неї утворилася виразка на нозі, яка довго не гоїлась. Знаючи її стан, я робив усе, що міг, аби допомогти. Але жінка паралельно консультувалася в інших спеціалістів, вирішивши, що я вживаю

недостатньо заходів. І ось, не маючи необхідної інформації про стан здоров'я хворої, в іншій клініці провели шунтування хронічно забитих судин на обох ногах. Але пацієнтці стало гірше, почалася гангрена, їй ампутували кінцівки, а через два тижні нещасна померла. Можна звинуватити лікарів, але насправді проблема лежить глибше: корінь її в системі, яка заохочує надмірне лікування. У деяких випадках лікарі вдаються до нього, аби отримати максимальну плату. Але частіше вони йдуть на повідку хворих і їхніх родичів.

Один із моїх пацієнтів — 78-річний Джек — упродовж року переніс 15 серйозних хірургічних втручань. Він сказав мені, що за жодних обставин не хотів би, щоб його знову підключали до систем життєзабезпечення. А за якийсь час чоловік переніс інсульт і опинився саме в такій ситуації. Я розмовляв з його дружиною і показав їй письмове розпорядження Джека. У результаті він був відключений від системи і через дві години помер. І хоч така була воля хворого, система втрутилась. Одна з медсестер повідомила поліцію про цей випадок. Але завдяки правильно оформленому розпорядженню претензій до мене не було. Отож письмові директиви дали б змогу пацієнтам самостійно планувати завершення свого життя.

Я був вражений, коли ознайомився з дослідженнями, які засвідчили, що пацієнти, котрі вибрали спокій і тихе завершення земного шляху, прожили довше, аніж люди з тими ж захворюваннями, які активно лікуються.

Деякі роки тому мій старший двоюрідний брат Торч раптово відчув сильний напад головного болю, знепритомнів і потрапив до лікарні. У нього виявили рак легень, що дав метастази у мозок. Я відразу підняв на ноги найкращих знайомих фахівців. Але колеги мені чесно сказали, що навіть при найагресивнішому лікуванні, що включало хіміотерапію впродовж чотирьох тижнів, його шанси невеликі — місяців чотири, не більше. Мій брат відмовився від допомоги лікарів, лише попросив таблетки від набряку мозку і переїхав жити до мене. Наступні вісім місяців ми провели з великим задоволенням разом. Поїхали у Діснейленд, гуляли, відпочивали. Він навіть набрав вагу, бо їв тільки те, що йому смакувало. Одного ранку брат не прокинувся, три дні провів у комі, що стала для нього сном, а потім тихо помер. Брат не був лікарем, але оцінював життя за його якістю, а не за кількістю років.

Якщо мене запитують, що я побажав би собі, я відповідаю: «Померти з гідністю».

● НА ЧАСІ

Оголошуємо війну вірусам

Дати їм відсіч, сподіваємось, допоможуть ці поради

При перших ознаках застуди потрібно розчинити в 1,5 л кип'яченої води столову ложку крупної солі, сік одного лимона, 1г аскорбінової кислоти. Якщо пити таку «мікстуру» впродовж дня і лягти спати, вранці можна прокинутися здоровим

- У кімнаті, де перебуває хворий, має бути волого (50–70 %) і прохолодно (18–20 °С). Недужого не можна змушувати їсти. Якщо попросить, найкраще дати рідку, легку, вуглеводну страву, наприклад, не надто наваристий бульйон з домашньої курки.
- Необхідно багато пити, температура напоїв має відповідати температурі тіла пацієнта. Найкраще готувати відвари з кураги, родзинок, компоти, чаї або морси. Ніс потрібно постійно промивати сольовими розчинами.
- При високій температурі можна прийняти таблетку ібупрофену чи парацетамолу. А ось аспірин категорично протипоказаний. Як і антибіотики. Адаже антибактеріальні засоби при ГРВІ тільки збільшують ймовірність ускладнень.
- Існує багато народних рецептів, що дають змогу полегшити симптоми хвороби. Наприклад, корицю (50 г) заливають 0,5 л горілки і настоюють 21 день у темному місці. Приймають тричі на день до їжі по 20–30 крапель.

“ **У кімнаті, де перебуває хворий, має бути волого (50–70 %) і прохолодно (18–20 °С).**

- Корисно вдихати специфічний аромат розрізаної цибулі або подрібненого часнику. Таку процедуру слід проводити 3–4 рази на день. Для дорослих можна зробити часникові краплі. Для цього треба потовкти 100 г часнику і залити їх 250 мл горілки. Пити по столовій ложці тричі на день. Результати такої терапії будуть помітні через кілька днів. Для дітей приготуйте медово-часникову кашку (у пропорції 1:1), приймати її треба по чайній ложці 2–3 рази на день.
- Рекомендують пити чай з лимоном, із перетертою з цукром смородиною. Можна приготувати сік із свіжої капусти і приймати його, поки не відчуєте полегшення.
- Дуже помічний настій шипшини: розтовкти 7–10 сухих ягід, помістити їх у термос на ніч, заливши літром окропу. Приймати протягом дня по склянці через кожні 2–3 години.
- При кашлі допомагає сік із чорної редьки з медом, приймати по столовій ложці щогодини. Стануть у пригоді й настої. Змішаємо в однакових пропорціях корінь дивосила і солодки, квітки первоцвіту, лист мати-й-мачухи. Беремо на 1 склянку окропу 1 столову ложку збору, настоюємо півгодини. Приймаємо після їжі по 1/3 склянки три рази на день.
- Чудовим засобом від кашлю є настій кореня алтея. На склянку окропу візьмемо 1 чайну ложку сухого подрібненого кореня. Настоюємо годину, проціджуємо. Пити теплим 2 рази на день по півсклянки.
- Робіть щоранку масаж біологічно активних точок. Розслабтеся, енергійно потріть долоні рук до появи відчуття тепла. Пальцем помасажуйте ніс від перенісся до кінчика 36 разів. Потім 36 разів натисніть на точки, розташовані з двох боків на крилах носа. Після цього долонями проводьте від шиї по вилицях вгору до вух, над вухами, потім вниз на потилицю, із закључним натисканням на точки, розташовані по обидва боки хребта біля основи черепа. Повторити це 36 разів. На завершення розітріть шию руками спереду і ззаду до відчуття тепла. Масаж біологічно активних точок стимулює кровообіг, має жарознижувальну дію, є гарним профілактичним засобом і ефективно допомагає на початку захворювання.

● ІСТОРІЯ НАРОДЖЕННЯ ШЕДЕВРА

Якось Володимир зізнався, що у своїй пісні бачить її душу... Творчий союз Івасюка і Ротару — один із найяскравіших у вітчизняній музиці.

Могила відомого українця на Личаківському цвинтарі у Львові... Там завжди квіти.

Довідка:

За карпатськими переказами, рута — жовта квітка, яка лише на декілька хвилин у Купальську ніч стає червоною. За ймовірнішою версією, це рододендрон карпатський, занесений до Червоної книги під II категорією охорони, вічнозелений гарновітучий чагарничок, поширений у горах Східної Європи, зокрема й України. На ювілейній платівці пісень Івасюка зображена монарда, яку теж називають рutoю, вона росте в Азії та США і цвіте червоним.

Як диво-зілля червоної рути зачарувало медика — і він став видатним композитором

Закінчення. Початок на с. 1

Лариса ЗАНЮК

Назарій Яремчук згадує, як утрьох грудневого ранку вони вилетіли до Москви: «Володя сидів на задньому сидінні й довершував оркестровку, до нудної мелодії моторів долучалися голоси гобоя, флейти, скрипок. На Буковині це була золота осінь, а Москва зустріла нас снігом. Вітер валив з ніг, але ми все-таки добрались до електрички, впали у крісла й полегше-тро зіткнули. Поселились у готелі «Мінськ». Концертна студія «Останкіно», довгі миті хвилювання перед виступом. Нарешті початок. Фінал «Пісні-71» зібрав чимало зірок тодішньої естради: Магомаєв, Хіль, Кобзон, Зікіна, Кристалінська, молодий Лещенко. І троє хлопців з Буковини. Ми з Василем у стилізованому гуцульському одязі, а Володя в темно-синьому костюмі. Сяиво сліпучих прожекторів, телевізійні камери, величезний оркестр і сотні людей. Раптом — голос гобоя! І ми почали співати: «*Ти признайся мені, звідки в тебе ті чари. Я без тебе всі дні у полоні печалі*». Успіх був визначним. Нас декілька разів викликали на сцену. Володимир вручили диплом лауреата. А згодом нам усім подарували метрові макети Останкінської телевежі, на яких ми один одному залишили на

Троє хлопців з Буковини: Василь Зінкевич, Назарій Яремчук та Володимир Івасюк — перемогли у фіналі «Пісні-71».

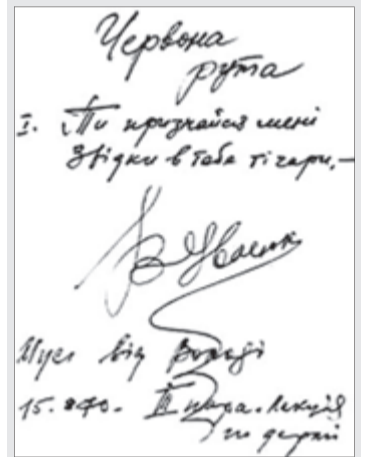
Студентське кохання — одногрупниця Марія Соколовська. Виступали разом в інститутському ансамблі.

“**Сяиво сліпучих прожекторів, телевізійні камери, величезний оркестр і сотні людей. Раптом — голос гобоя! І ми почали співати: «Ти признайся мені, звідки в тебе ті чари. Я без тебе всі дні у полоні печалі». Успіх був визначним. Нас декілька разів викликали на сцену.**

Володимир Івасюк: «Я ще не все тобі сказав...»

згадку автографи. Воістину чудова пам'ять про ті прекрасні хвилини». Кульмінація популярності пісні настала тоді, коли її виконала Софія Ротару. А в 1971 році навіть зняли стрічку «Червона рута», у якій звучали пісні Івасюка. Це був перший український музичний фільм, котрий мав величезний успіх. У ньому — історія про ніжне й чисте кохання дівчини з Карпат і донецького хлопця. Софія Ротару і Василь Зінкевич були головними героями цієї картини. У 1989 році «Червона рута» стала назвою однойменного фестивалю. В українській естраді й досі справжня музика асоціюється з «Червоною рutoю».

«Муся від Володі. 15.8.70. III пара. Лекція по дермі» (Чернівецький медінститут). За цей автограф пісні «Червона рута» французи українського походження пропонували Марії Соколовській-Марчук три тисячі доларів.

● СЛОВО ДО ЧИТАЧА

Є така планета на ім'я Людина. Запрошуємо у політ!

Закінчення. Початок на с. 2

Олександр ЗГОРАНЕЦЬ,
директор ТЗОВ «Газета «Волинь»

Є у нас на борту ще одна рослина — гарбуз. Щоправда, він не звичайний, а із секретом. Яким? Шукайте с. 11. А ось якби гарбуз був звичайний, то ми б його вручили Леоніду Кравчуку. Бо й досі не розуміємо, як міг перший Президент незалежної України зараз, у час війни з Росією, стверджувати, що наша держава

має поділитися на якісь автономії, удільні князівства (с. 3). Уже настав старечий маразм, чи Путін із Кремля погрожує розповісти про страшні грішки минулого? Адже Леонід Макарович міг стати, але так і не став совістю нації, хоч і тримав у руках булаву найбільшої в Європі за територією країни. Яку зараз ми всі разом маємо втримати, щоб її не роздерли вороги на шматки. Кожен на своїй ділянці, на своєму фронті, у своєму космосі. Тож для цього ми вас і запрошуємо у політ-зореліт до планети на ім'я

Людина. Відстань до неї — космічна і водночас — мініатюрна. Від серця до серця. Цей космос — у вашому серці. Хай воно болить, коли відчуває несправедливість, хай має силу і мужність, щоб боротись із негідниками, і хай тьохкає, коли кохає. Аби тільки не черствіло, не було байдужим. Тож не марнуймо часу, летімо разом! Обіцяємо: у компанії з «Цікавою газетою на вихідні» буде справді цікаво!

P.S. Наш тижневик виходить у п'ятницю. І передплатити його на наступний рік можна вже зараз у будь-якому поштово-відділенні України. Ціна — всього лиш 11 гривень на місяць. Тож запрошуємо ще раз у політ, щоб разом відкривати планету на ім'я Людина!

«Цікава газета на вихідні»

Відтепер нас можна передплатити у будь-якому поштово-відділенні України

ВАРТІСТЬ ПЕРЕДПЛАТИ:

1 місяць — 11 гривень

3 місяці — 33 гривні

6 місяців — 66 гривень

Передплатний індекс — 60 307

Цікава — до кави!

● СВІТОВЕ ІМ'Я

До останньої миті життя великий педагог залишився вірним своїм принципам.

Король малечі пішов разом із нею у газову камеру

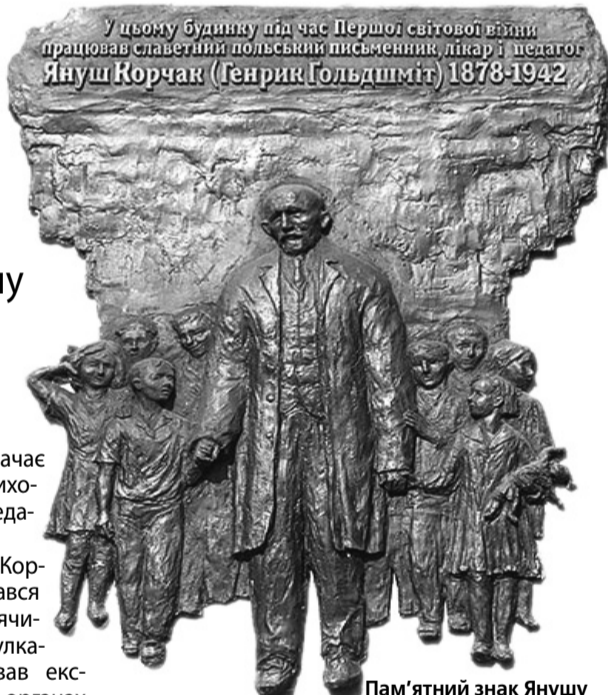
«Найважливіші зустрічі людини — це її зустрічі з дітьми» — так вважав відомий польський лікар і педагог із літературним псевдо Януш Корчак (1878–1942), який прийняв героїчну смерть разом зі своїми вихованцями

Лариса ЗАНЮК

Генрик (справжнє ім'я Януша Корчака) народився у 1878 році у Варшаві, в сім'ї відомого адвоката Гольдшміта. Коли хлопцеві виповнилося 11 літ, батько тяжко захворів і помер. Юнак замкнувся в собі, багато читав, вивчав мови, писав вірші. У 14 років вийшов його перший роман «Сповідь метелика», в якому дитячі мрії розбиваються, зіткнувшись з реальністю... Щоб допомогти матері, підробляв, навчаючи дітей із заможних родин, і вже тоді зрозумів, що любити не лише навчати, а й спілкуватися з ними. Здобувши медичну освіту, вдень Корчак лікує малечу, а вечорами пише для неї книжки. З бідних пацієнтів грошей не бере, купує їм ліки. Його вже знають як одного з кращих педіатрів, а він своєю

місією визначає професію вихователя і педагога.

Януш Корчак опікувався двома дитячими притулками, працював експертом в органах опіки, окружному суді у справах неповнолітніх. Під псевдонімом Старий Доктор вів передачі на радіо. І все, що б він не робив, — було для дітей. Корчак навіть створив першу в світі дитячу газету «Мали пшегльонд», кореспондентами якої були школярі з притулку. Вони ганяли Варшавою, збираючи новини, а невеликі зарплати юні журналісти відкладали до спільного гаманця. Читачам подобалося, як по-дитячому просто газета пропонувала

Пам'ятний знак Янушу Корчаку у Києві на вулиці Володимирській поблизу Золотих воріт.

подивитися на дорослі проблеми.

Весною 1917-го Корчак опинився в Києві. Співробітниця Червоного Хреста Марина Фальська вивезла туди притулок із польськими дітьми перед окупацією Варшави. Вихователька не могла вправитися з малими розбишаками, тому Корчак з'явився дуже вчасно. Він запровадив дитяче самоврядування: парламент і суд, які захищали слабших від сильніших та працюючих від ледарів. Зрозуміти й пробачити — таким був його лейтмотив. Корчак вигадував День першого снігу, Свято найдовшого дня. У його притулку не було примусу та криків вихователів, лише бесіди та любов. У знаменитій педагогічній книзі «Як любити дітей» (1920) він наголошує на рівності прав малих і дорослих: «Дитина переважає нас силою почуттів. За інтелектом вона хочнайменше рівна нам, їй не вистачає лише досвіду». Кожне грубе слово, не обдуманий вчинок, несправедливе покарання, пише Доктор Корчак, можуть нанести дитині глибoku, інколи й невиліковну

рану. Потрібно спілкуватися з малечу на рівних, прислухатися до неї, бути одночасно і дорослим, і дитиною.

У 1933 році Януша Корчака нагородили Срібним Хрестом незалежної Польщі, але через рік уряд скасовує польським українцям, євреям та представникам інших національностей рівні з поляками права. Припиняються виступи Корчака по радіо, йому забороняють працювати консультантом у суді (позиціонував себе польським євреєм). Назривала Друга світова. Нацисти поділили людство: одні мають керувати світом, другі — на них працювати, а третіх — знищити. Багато євреїв емігрує з Польщі. У відомого на той час письменника була можливість виїхати, але він не залишив дітей і вибрав Дім сиріт, який уже переселили в гетто.

Корчак робив усе можливе, щоб життя дітей було не таким жахливим. У будинку все йшло як завжди: проводилися уроки, репетиції... А 5 серпня 1942 року гітлерівці вишикували жителів Будинку сиріт на вулиці та повели у вагони. Діти йшли у колоні по четверо, над ними розвивався зелений з конюшиною прапор Короля Мацюся. Невідомо, що говорив Старий Доктор своїм підопічним, але всі були спокійні. Вже у потязі до Корчака підійшов офіцер СС і спитав, чи то не він написав про Короля Мацюся. Сказав, що читав його книги у дитинстві, та запропонував доктору залишитися.

— А діти? — спитав Учитель.

— **Помиляєтесь. Не можу. Не всі люди — мерзотники, — відповів доктор Корчак і залишився з дітьми.**

— Вони поїдуть. Але ви можете покинути вагон.

— Помиляєтесь. Не можу. Не всі люди — мерзотники, — відповів доктор Корчак і пішов на смерть разом із вихованцями...

До останньої секунди він намагався зменшити страждання своїх підопічних. Вони читали, співали, малювали. На стінах бараків концтабору «Треблінка» залишилися дитячі малюнки. А 8 серпня Вчитель і учні увійшли до газової камери...

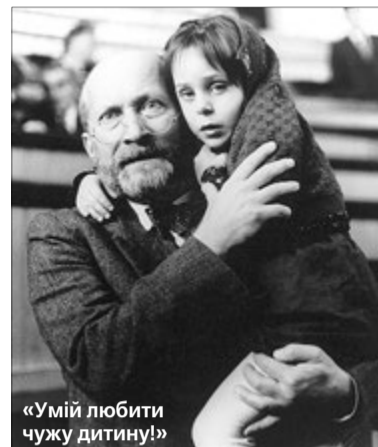
У Треблінці є камінь, на якому написано: «Януш Корчак та його діти»...

Настанови відомого педагога актуальні й до сьогодні. Не раз перечитувала його повість «Коли я знову стану маленьким», де старий учитель за допомогою доброго гнома повертається у дитинство, а ставши дорослим, не забуває пережити відчуття. Щоб зрозуміти дитину, треба уявити себе нею, слухати її серцем, учить письменник. Може, саме тому педагогіку Корчака назвали педагогікою серця. Найзнаменитіша його книга «Як любити дітей» стала своєрідним підручником для батьків. У ній дорікає дорослим, що поводяться зі своїми чадами, як із іграшками, і дає важливі поради: згадайте, як ви самі були малими, поважайте думки й бажання дітей, дайте їм право вибирати. Вони нам нічого не винні і не мають стати другими нами, а бути самими собою. Корчак вважав: якщо малечі дати любов, вона не матиме потреби ні в чому.

● NOTA BENE!

«Допоможи їй стати не тобою, а собою»

10 заповідей виховання для батьків від Януша Корчака

«Умій любити чужу дитину!»

1. Не очікуй, що твоя дитина буде такою, як ти, або такою, як ти хочеш. Допоможи їй стати не тобою, а собою.

2. Не вимагай від дитини плати за все, що ти для неї зробив. Ти дав їй життя, як вона може віддячити тобі? Вона дасть життя другому, той — третьому, і це найсправедливіший закон Подяки.

3. Не зганяй на дитині свої образи, щоб у старості не їсти гіркий хліб. Бо що посієш, те й зійде.

4. Не стався до її проблем зверхньо. Життя дане кожному по силі і, будь певен, їй воно тяжке не менше, ніж тобі, а може, й більше, оскільки в неї немає досвіду.

5. Не принижуй!

6. Не забувай, що найважливіші зустрічі людини — це її зустрічі з дітьми. Звертай більше уваги на них — ми не можемо знати, кого ми зустрічаємо в дитині.

7. Не картай себе, якщо не можеш зробити щось для своєї дитини. Картай, якщо можеш — але не робиш. Пам'ятай: для дитини зроблено недостатньо, якщо не зроблено все.

8. Дитина — це не тиран, який заволодіває всім твоїм життям, не тільки плід плоті й крові. Це та дорожочинна чаша, яку Життя дало тобі для зберігання й розвитку в ній творчого вогню. Це вільна любов матері й батька, в яких буде рости не «наша», «своя» дитина, а душа, дана на зберігання.

9. Умій любити чужу дитину. Ніколи не роби чужій те, що не хотів би, щоб робили твоїй.

10. Люби свою дитину будь-якою — неталановитою, невдачливою, дорослою. Спілкуючись із нею — тішся, бо дитина — це свято, яке поки що з тобою...

Ця книга — одна з найпопулярніших у світі вже майже століття.

На постаменті в Єрусалимі майстерно переданий невимовний біль Учителя та його учнів.

НАШІ СВЯТИНИ

Зеновій Майкут служить в особливому храмі.

На цьому балконі побачили Діву Марію.

Ось вона — чудотворна ікона Богородиці.

Вода в криниці посеред церкви дуже смачна.

11-річній Марійці казали: «Зізнайся, що ти не бачила Божу Матір і все вигадала»

Закінчення. Початок на с. 2

Тамара ТРОФИМЧУК

Очевидці розповідають, що найчастіше Богородиця з'являлася в ніжному с'яйві або в оточенні зірок, і тоді на душі ставало легко та радісно.

«Я вдивлявся на балкон церкви і нічого не бачив. Дуже тим побивався, — пише пан Йосип. — Відчай стиснув серце, я задрив тим, що мали щастя її видіти.

«ЗАВІСИЛИ ВІКНА ПРОСТИРАДЛАМИ, АЛЕ І НА НИХ ПРОСТУПИЛИ КОНТУРИ ДІВІ МАРІЇ»

До Грушева щодня з'їжджалися тисячі людей. Адже, крім дивовижних видінь, об'явлення Богородиці супроводжувалося цілою серією цілень.

Очевидці розповідають, що найчастіше Богородиця з'являлася в ніжному с'яйві або в оточенні зірок, і тоді на душі ставало легко та радісно.

Кілометрові черги прочан до Грушева.

Богородичної святині від людей. Потім приїхав із Дрогобича автобус із радіоапаратурою.

«Наступного дня привезені владою спеціалісти заходилися обживати балкон фанерою, а також завішувати простирядлами вікна зсередини.

ворота масивними ланцюгами і в два ряди поставили міліціонерів. Людей відтіснили на дорогу та поза церковне подвір'я.

«ВОНИ СМІЯЛИСЯ, КАЗАЛИ, ЩО Я — СЛІПА АБО ЩОСЬ НАФАНТАЗУВАЛА»

Ми стояли на місці, де відбувалися описані події, і намагалися відтворити їх у своїй уяві.

«Наступного дня чиновники позмаикали ворота масивними ланцюгами і в два ряди поставили міліціонерів.

чоловік разом із дружиною 24 доби йшли з Австрії в Україну. Колись у пана Вагнера важко хворіла донька, але після молитов до Богородиці оздоровилася.

«ВОНИ СМІЯЛИСЯ, КАЗАЛИ, ЩО Я — СЛІПА АБО ЩОСЬ НАФАНТАЗУВАЛА»

«Наступного дня чиновники позмаикали ворота масивними ланцюгами і в два ряди поставили міліціонерів.

люди взагалі сміялися, казали, що я сліпа або щось нафантазувала.

Багато довелось пережити батькам Марії Кізін. Як їх тільки не називали: і відсталими, і затурканими, і пиячками.

«Чи хотіли би ви ще раз побачити Діву Марію?» — запитую жінку.

«Знову? Хіба таке можливо — вдруге побачити Богоматір?! — дивується Марія.

Пречиста Діва: «Україна стане незалежною державою»

Із послання Богоматері 1987-го року в Грушеві, яке друкує «Вікіпедія»

«Віть дітей молитися, віть дітей жити в правді. Чорнобиль є знаком для цілого світу.

«Віть дітей молитися, віть дітей жити в правді. Чорнобиль є знаком для цілого світу. Безустанно молитесь вервицю (молитва до Богородиці на чотках. — Ред.), вервиця — це зброя проти сатани.

«Віть дітей молитися, віть дітей жити в правді. Чорнобиль є знаком для цілого світу.

«Віть дітей молитися, віть дітей жити в правді. Чорнобиль є знаком для цілого світу.

везуть — не говорили. Мама — старша жінка — переживала, плакала, бо ніхто нічого не пояснював.

...Через рік Українська греко-католицька церква і справді вийшла з підпілля.

«Хіба таке можливо — вдруге побачити Богоматір?! — дивується Марія. — Я й так щаслива, що раз виділа таке чудо!»

церква і справді вийшла з підпілля. Тож Грушівське чудо можна назвати предтечею цієї історичної події.

ДО СЛОВА, Хресна дорога у Грушеві — видовище вражаюче.

«Сльози Матері Божої першими побачили двоє учнів, які прийшли зробити фотографії Хресної дороги, аби виконати домашнє завдання.

Більше фото і відео — на сайті volyn.com.ua.

СІМ'Я

«Шановні батьки-динозаври...»

Я — мама трьох хлопчиків і дівчинки. Скажу відверто: дуже люблю своїх дітей. Вони для мене — як чотири незвідані світи

Оксана КОВАЛЕНКО, мама

Первосточку пішов 22-ї рік. Пишу це й усміхаюся: завжди, коли повідомляю його вік, то кажу про себе «огого».

У ці дні, затамувавши подих, стежу за невмілими першими кроками моєї крихітки.

Психологи кажуть, що й дорослих треба любити з отаким безумовним почуттям (не за щось, а за те, що вони такі, як є).

Що робити з тією межею, котра з дорослішанням дитини постає між мною і нею?

і діти», мій середущий спростив її, повідомив якось, що його батьки — люди з минулого століття.

Символ «останньої кружки води» для мене завжди означав, що діти будуть добрими не тільки в останні хвилини — вони просто будуть добрими.

сучасності». Звучить не дуже весело, правда ж?

Слава Богу, що медаль має два боки! Зізнаюся, я архівую особливі миті життя — і от коли той заявлений вредний бік дитячої медалі ніяк не перевертається, дістаю зі «сховку» пам'яті хороший спогад.

Мені важко з моїми дітьми, але без них — взагалі ніяк! І який би не був чисельник стосунків у цей день, у знаменнику всіх днів, місяців, років завжди стоятиме «любі, рідні, дорогі». І за них усіх дякую Богу... Далі буде.

«ГАРБУЗ ІЗ СЕКРЕТОМ»

Розгадайте, що ми заховали, і отримуйте призи!

Доброго дня! Друзі, хто приєднався до нас тільки що (вікторину ми розпочали на сторінках нашої мами — «Волині-нової» — у номерах за 12 жовтня і 4 листопада), роз'яснимо суть конкурсу. Адже ви нічого не втратите, якщо гратимите з нами відсьогодні

Отож, ми пропонуємо рубрику, в якій хотіли б, щоб ви хоча б на кілька хвилин об'єдналися з родиною або з друзями чи сусідами і уявили себе гравцями популярної гри «Що? Де? Коли?» Але замість «чорного ящика» презентуємо його український аналог — «Гарбуз із секретом», у якому й заховали один із предметів

Переможець отримає «грошового гарбуза» — 200 гривень (якщо тих, хто відповість правильно, буде більше, тоді ми проведемо жеребкування і витягнемо прізвища двох учасників, які отримають по 100 гривень).

А ще ваш голос буде зарахований у скарбничку команди «Читачів», які змагаються з «Газетярами». Якщо із загальної кількості відповідей від читачів більшість будуть правильними (50% +1 есемеска), то перемогу в турі отримають читачі. Якщо слово-відгадка від вас опиниться в меншості (не набере 50%) — вікторія зарахується газетярам. Граємо до 6 балів!

Запитання № 1 звучало так:

Всесвітньо відомий полководець Александр Великий, той, що син Філіппа II Македонського, не чув ні про неї, ні про її ворогів. І Богдан, той, що Михайлович, не знав ні її, ні її недругів. А ось Василь, той, що Іванович, за її допомогою вже демонстрував, як долати ворогів. Адольф, той, що Алоїсович, у появі її противників звинувачував армію США, та і Йосиф, той, що Вісаріонович, її недругів називав «агентами ЦРУ». Більше того, Микита, той, що Сергійович, за її неприятели платив гроші. Зате Віктор, той, що Федорович, уже її ворогів прославляв...

Що за предмет захований у «Гарбузі із секретом»?

Правильну відповідь «Картопля» вгадало багато учасників, тому шляхом жеребкування по 100 гривень випало для двох волинців: Інни Силки із села Кияж Рожищенського району і Петра Смика із Хмельків Володимир-Волинського району, а спеціальний приз — 150 гривень — за супервідповідь адресувався Назарію Михайлюку із села Лаврів Луцького району Волинської області.

Запитання № 2 було таким:

Сьогодні, як і вже понад півстоліття, ним захоплюються, повторюючи гасло «А-Ба-Бу-Га-Ла-Ма-Ги», від 2 до 102. Існує в реальній і віртуальній реальності. Прародич цього предмета був однакової крові з Буратіно, а країна, в якій він з'явився на світ, має у нас сестер — кровних дочок Маркіяна, Якова, Івана та Лесі. А ось ім'я одного з його нинішніх дітей нашою транскрипцією асоціюється із білочкою. Хоча в його парках поруч із замками можна зустріти і слона, і дракона, і вже не тільки людей із жовтим обличчям...

Що за предмет у гарбузі?

А ось тут ми неймовірно раділи, бо цього разу вдалося перемогти наших читачів, адже отримали лише одну (!) правильну відповідь, тому рахунок у протистоянні став нічийним 1:1. Раїса Панкратівна Векерик із села Новий Двір Турійського району зізналася, що

розгадала завдання її донька Ольга — випускниця Східноєвропейського національного університету імені Лесі Українки. Тож пані Оля заслужено отримує від нас 200 гривень призових!

Парки Леголенди ні в чому не поступаються у популярності Дійснелендам — причому унікальні величезні замки та інші фігури складено із маленьких цеглинок конструктора.

До речі, Надзвичайний і Повноважний посол України в Канаді Андрій Шевченко, який одразу впорався із відповіддю на перше запитання (завдяки інтернету тепер віддалі через океани і тисячі кілометрів нівелиювалися!), цього разу зробив нам слушне зауваження, що формулювання «країна, в якій він з'явився на світ, має у нас сестер...» треба правильно вказати «донька країни, в якій він з'явився на світ, має у нас сестер», з чим ми і погодилися. Але саме запитання він схвалив і усміхнувся, коли ми оголосили відповідь: цеглинка іграшки «Лего» або просто «Лего».

Так-так — у гарбуз ми заховали найпопулярніший у світі конструктор із кольорових блоків-цеглинок, коліс, фігурок людей, тварин, птахів та інших деталей, з яких можна скласти будь-які речі. Його вигдав ще у 1932 року данський тесть Оле Кірк Крістіансен, який виготовив його вперше з дерева (аналогія з Буратіно). З 1947 року робиться з пластику. Пан Крістіансен оголосив конкурс на назву іграшки і переміг його варіант LEg-GOdT («Давай гратись», «Захоплююча гра») — «Лего».

Маркіян, Яків, Іван — це автори «Русалки Дністрової» Маркіян Шашкевич, Яків Головацький, Іван Вагилевич, а Леся — Леся Українка і її героїня Русалка з «Лісової пісні». А в Копенгагені є найзнаменитіший у світі пам'ятник Русалці (головний персонаж із однойменної

казки Ганса-Крістіана Андерсена).

Версія Лего для маленьких дітей асоціюється з білочкою, тому що називається Duplo (Дупло). Парки Леголенди ні в чому не поступаються у популярності Дійснелендам — причому унікальні величезні замки та інші фігури складено із маленьких цеглинок конструктора. До недавня був час, що людські обличчя героїв гри малювали лише жовтим кольором (існувало навіть внутрішнє фірмове правило: «Люди із жовтим обличчям повинні завжди усміхатися»), проте зараз герої конструктора мають різний колір лиця. Взагалі про «Лего» можна розповідати днями...

Тож рахунок протистояння «Читачі» — «Газетярі» стає 1:1 і ми оголошуємо новий тур.

Запитання № 3

Час від часу вона з'являється в кожній українській оселі, проте ці візити сприймають небажано. Адже буває вона небезпечною, іноді навіть отруйною. Хоча її визволителю співали: «Слава!»

Наша героїня має майже однойменну родичку, яку за допомогою одного з предметів у своїй косметиці може відтворити кожна жінка. На честь цієї «своєчки» придумали навіть спеціальну мову, проте це не есперанто. Мистецтвом такої мови майстерно володіла Катерина II, щоб спокусити чергового кавалера.

А ось Олена Підгрушна надіялась уже на іншу її родичку — і не дарма: та допомогла їй здобути золото Зимової Олімпіади-2014.

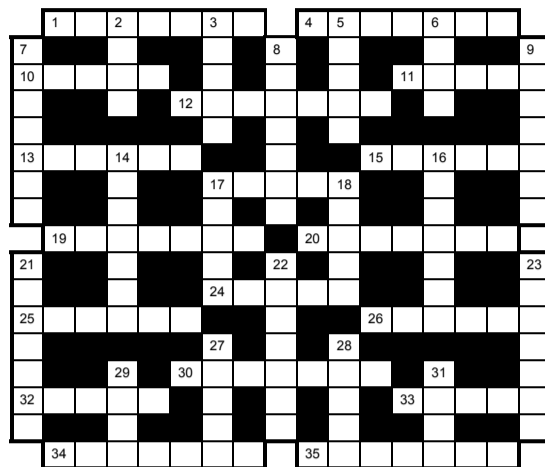
То що заховане у гарбузі?

Слово-відповідь треба надіслати до 21 листопада тільки у вигляді есемес-повідомлення на номери: 0501354776 і 0672829775 (наприклад: «М'яч», «Три яблука»).

Увага: з одного номера можна надіслати лише одне sms! Цей номер і братиме участь у жеребкуванні у розігріші призових 200 гривень, якщо правильних відповідей буде більше двох.

А ще спеціальний приз отримує той, хто в листі на поштову адресу (43 025, Луцьк, просп. Воли, 13) чи електронну (tsikava.gazeta@gmail.com) найяскравіше опише, як шукав чи шукали правильну відповідь. Чекаємо відповідей!

Кросворд «Цікава географія»

По горизонталі: 1. Одна з головних річок Прибалтики. 4. Місто-жбичачий брід в Англії. 10. Ведмідь-гора в Криму. 11. Ріка у Лондоні. 12. Колишня назва Донецька. 13. Місто-лисиця в Криму. 15. Місто-дерево у Білорусі. 17. Місто-риба в Криму. 19. Штат США. 20. Мала батьківщина Н. Ужвій. 24. Острів у Тірренському морі. Бував М. Коцюбинський. 25. Курорт у Закарпатті. 26. Штат на північному заході США. 30. Озеро в Угорщині. 32. Німецький острів у Балтійському морі. 33. Місто в Україні, що славиться сортами огірків. 34. Вулицями цього італійського міста пересуваються на човнах. 35. Місто — «горілчаний завод» в Україні.

По вертикалі: 2. Гірська система, що розділяє Азію і Європу. 3. Ріка-сторож у Польщі. 5. Грошова одиниця сусідньої держави. А ще частина дерева. 6. Місто-птах у Росії. 7. Столиця-антилопа країни в Африці. 8. Обласний центр Росії. 9. Китайський острів, на якому розводять пацюків для харчування. 14. Так називають північні райони Волині. 16. Адміністративний центр штату Вірджинія (США). 17. Закарпатський курорт, що може бути під оком. 18. Місто на Камчатці, яким можна відкривати замки. 21. Японське місто, де проходили XI зимові Олімпійські ігри. 22. Місто на сході Швеції. 23. Район Києва і сорт пива. 27. Острів-на держава у Вест-Індії. 28. Грошова одиниця, з якою змагається гривня. 29. Столиця-ведмідь європейської держави. 31. Місто-жінка у Білорусі.

Склав Микола ДЕНИСЮК, с. Щитинська Воля Ратнівського району.

Відповіді у наступному номері «Цікавої газети на вихідні»

SUDOKU

Правила нескладні: заповніть порожні клітинки цифрами від 1 до 9 так, щоб у кожному рядку і кожному стовпчику не було двох однакових цифр.

Леонід МАНЧИНСЬКИЙ.

			2		1	6		
1				3				
9	6					7	2	
				5	7	2		
			3					
	6	5	8					
7	1				6		3	
			4				9	
	9	8		6				

Відповіді у наступному номері

Усміхніться!

— Кума!
— Що?

— Ти вляглася обличчям у холодець! Переляж в олів'є, а то застудишся.

Сторінка для Пані

● ПАР КІСТОК НЕ ЛОМИТЬ

потовиділення — згущенню крові, гаряче повітря — очищенню дихальних шляхів. Рухи грудної клітини стають більш вільними. Покращується кровообіг у легенях, кров краще насичується киснем.

Корисна лазня і для суглобів. За рахунок посилення обміну міжсуглобної рідини поліпшується їхня рухливість.

Рясне потіння полегшує роботу

Збираючись у лазню, слід взяти гумові капці, аби не «підчепити» грибок.

печінки та нирок. Тепло стимулює виділення жовчі, нормалізує діяльність кишківника, висока температура запобігає появі та розвитку дисбактеріозу.

Але не слід забувати, що перш, ніж піти до сауни, необхідно порадитися з лікарем. Особливо це стосується людей із хворобами серця та судин, печінки, недугами шкіри, шлунка, щитоподібної залози, із цукровим діабетом, а також при гострих інфекціях, пухлинах.

Крім того, збираючись у лазню, слід взяти гумові капці, аби не «підчепити» грибок.

Та підіть ви в баню!

Лазня та сауна — чудовий засіб оздоровлення, особливо для жінок. Відвідування їх не тільки допомагає боротися із зайвою вагою, а й поліпшує стан шкіри

Лія ЛІС

Неабиякий вплив мають сауна та лазня на серцево-судинну систему, адже основна їхня дія

— покращення кровотоку за рахунок перепаду температур. Жар сприяє розширенню капілярів, швидке звільнення організму від рідини через

● ЦЕ ТРЕБА ЗНАТИ

Носити чи ні підбори на роботі?

5 правил дрес-коду для справжньої пані

1. Вбрання має бути відповідним сезону. Не можна взимку одягати коротенькі спіднички й топи, які оголюють живіт. Головне правило офісного дрес-коду — стриманість!

2. Одяг повинен відповідати твоєму віку: не варто 40–50-літній жінці носити тинейджерське вбрання, аби не стати об'єктом глузувань.

3. Пам'ятай: вечірня сукня і вечірній макіяж — не для роботи.

4. Змінне взуття на роботі — це необхідність, а не забаганки. Ноги у чоботях за весь день в офісі дуже пітніють.

Носити чи не носити

Змінне взуття на роботі — це необхідність, а не забаганки.

підбори — обирати тобі. Проте невеличкий каблук та закриті туфлі — ознака хорошого тону.

5. У п'ятницю, останній день робочого тижня, можна дозволити собі одягти більш вільні речі.

● ОПЕРАЦІЯ: КУХНЯ

Ти працюєш, моя тертушко

Вона — неоціненне кухонне начиння, за допомогою якого можна натирати овочі (груба, середня), домашній сир та спеції, скажімо, мускатний горіх або імбир (дрібна), шаткувати капусту та, наприклад, моркву чи картоплю кружальцями (шатківниця). Розкриваємо кілька важливих таємниць про тертушки

● Якщо тертка затупилася, її можна знову нагострити, «натерши» на ній дрібнозернистий наждачний папір.

● Аби швидше відмити начиння від присохлих залишків сиру чи овочів, потріть невелику сиру картоплину.

● Цедра краще зніметься з тертушки, якщо на неї насипати трохи цукру та злегка потерти рукою.

● Щоб натерти плавлений або невизрілий сир, робочу поверхню слід змастити маслом чи олією. Твердий зрілий сир можна потримати 15–20 хвилин у морозилці.

● БАБУСІНІ СЕКРЕТИ

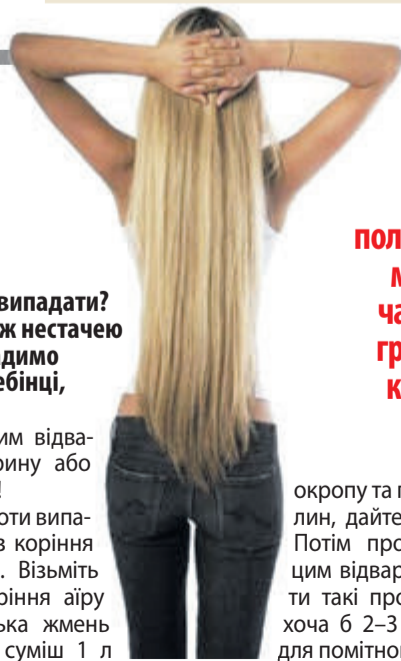
Щоб була руса коса до пояса...

Помітили, що ваше волосся після пологів почало інтенсивно випадати? Не панікуйте! Це пов'язано з гормональними змінами, а також нестачею повноцінного сну та відпочинку. Щоб виправити ситуацію, радимо приймати полівітаміни для молодих мам, частіше міняти гребінці, рідше користуватися феном

Натомість робіть для відновлення волосся хоча б двічі на тиждень лікувальні процедури. Наприклад, розпарте житній хліб, додайте 1 столову ложку пива. Ретельно увітріть суміш у шкіру голови та волосся. Обгорніть голову поліетиленовою плівкою, а зверху — рушником. Через 30 хвилин промийте

волосся теплим трав'яним відваром з кропиви, розмарину або ромашки. Ефект чудовий!

Також дієвий засіб проти випадіння волосся — відвар з коріння айру (лепехи) та лопуха. Візьміть по 2 столові ложки коріння айру та лопуха, додайте кілька жмень шишок хмелю. Залийте суміш 1 л

Радимо приймати полівітаміни для молодих мам, частіше міняти гребінці, рідше користуватися феном.

окропу та прокип'ятити 5 хвилин, дайте трохи остигнути. Потім промивайте волосся цим відваром. Радимо робити такі процедури постійно, хоча б 2–3 рази на тиждень для помітного результату.

● ЩО КАЖЕ СЕРЦЕ?

У тебе — справжнє кохання чи тільки захоплення?

Цей тест допоможе розібратися, наскільки глибокі ваші почуття. Відповідь «а» — 1 бал, «б» — 2 бали, «в» — 0 балів

1. Якщо він подарував тобі книгу, то ти:

- а) готова обміняти її на іншу;
- б) говориш, що завжди хотіла мати це видання;
- в) раптово вигукуєш: «А в мене така вже є!»

2. Він пообіцяв зателефонувати, але дзвінка нема. Ти:

- а) засмучена до сліз;
- б) увесь день не випускаєш із рук телефон;
- в) йдеш гуляти з подругою.

3. Він запрошує тебе в ресторан, але ти знаєш, що в нього небагато грошей. Ти:

- а) пропонуєш поділити витрати;
- б) радиш просто погуляти;
- в) переводиш розмову на нові фільми та спектаклі.

Не варто обманювати його та себе!

4. Готуючись до побачення, ти вдягаєш сукню, яка:

- а) подобається тобі;
- б) подобається йому;
- в) найновіша у твоєму гардеробі.

5. Найбільше тебе потішить, якщо він подарує:

- а) якусь оригінальну дрібничку;
- б) гарний букет;
- в) дорогі парфуми.

6. Вечір, проведений удома з батьками, для тебе:

- а) просто мука;
- б) цікавий вечір;
- в) згааний час.

7. Він познайомив тебе зі своїми батьками, і ти зрозуміла, що не сподобалась його матері. Ти:

- а) спробуєш зрозуміти її вимоги та рахуватимешся з ними;
- б) намагатимешся задобрити її, даруватимеш квіти тощо;
- в) запитаєш прямо, чим ти їй не догодила, щоб зрозуміти причину антипатії.

8. Ти познайомила його зі своїми батьками, але вони не схвалили твого вибору. Ти:

- а) продовжуєш зустрічатися з ним потай;
- б) спробуєш запевнити батьків у тому, що їхня думка не зовсім правильна;
- в) прислухаєшся до думки батьків та, можливо, розірвеш ці стосунки.

9. Він любить спорт, і ти:

- а) дивишся разом із ним змагання;
- б) схвалюєш його захоплення;
- в) не поділяєш його захоплення та навіть глузуєш з нього.

10. Він нарешті робить пропозицію. Ти:

- а) скажеш, що треба подумати, але в принципі ти згодна;
- б) одразу даси згоду;
- в) спробуєш пояснити, що до заміжжя ти ще не готова.

ОЦІНКА РЕЗУЛЬТАТІВ:

0–7 балів. Можливо, тобі здається, що ти кохаєш його, але насправді це не так. Не варто обманювати його та себе.

8–15 балів. Ти думаєш, що закохана, але... почуття твої настільки заплутані, що говорити про них з упевненістю неможливо.

16–20 бали. Найімовірніше, ти дійсно кохаєш його! Що ж, тебе можна привітати!

ТЕЛЕПРОГРАМА

Кінозал

20 – 26 листопада 2017 року

1+1, ІНТЕР, ТРК «УКРАЇНА», СТБ, ІСТУ, НОВИЙ КАНАЛ, ТЕТ, 2+2, К-1, ZIK

ПОНЕДІЛОК, 20 ЛИСТОПАДА

● ЗІРКА

«Мені 56 років, і більше не маю потреби знайомитися з дівчатами!»

Оскароносний голлівудський актор, зірка фільму «11 друзів Оушена» Джордж Клуні оголосив, що назавжди йде з кіно

Лія ЛІС

«Я виконував головні ролі доволі довго. Але мені 56 років, і більше не маю потреби зніматися, щоб знайти нових дівчаток! Та й мені вже не варто цього робити!» — заявив актор в інтерв'ю виданню «The Sunday Times», наголосивши, що тепер хоче зосередитися на сім'ї та вихованні дітей.

Актор хоче зосередитися на сім'ї та вихованні дітей.

Три роки тому Джордж Клуні одружився із красунею-адвокатом Амалією Аламудін. А 6 червня цього року у 56-літнього актора і його 39-літньої дружини народилася дівчинка — син Олександр та донька Елла. Вони стали первістками і для Джорджа, і для Амалії.

Ще одна причина такого рішення — матеріальна. Виявляється, Клуні розглядав свою роботу лише як спосіб заробітку. Цього року він продав свою компанію із виготовлення текилі і виручив за

Джорджа та Амалію називають ідеальною парою.

неї понад мільярд доларів. «Я займався акторством, аби заробляти на життя й оплачувати рахунки. Але відтоді, як продав компанію з виробництва текилі, більше не маю такої потреби в грошах», — розповів Джордж Клуні.

Світ дізнався про нього після серіалу «Швидка допомога», а загалом за свою кар'єру він знявся у понад 70 фільмах. Крім того, постав у ролі режисера шести стрічок.

Клуні — лауреат премій «Оскар» і «Золотий глобус» у номінації «Краща чоловіча роль другого плану» за фільм «Спіра», володар премії «Золотий глобус» за драму «Нащадки» (зіграв мільйонера Метта Кінга) і комедію «О де ж ти, брате?». Вдруге отримав «Оскар» як продюсер у номінації «Кращий фільм» за стрічку «Операція «Арго». За цей же фільм був удостоєний четвертого «Золотого глобуса» і першої статуєтки «BAFTA».

Фото з сайту ap.com.

ВІВТОРОК, 21 ЛИСТОПАДА

1+1 06.30, 07.10, 08.10, 09.10 «Сніданок з 1+1» 07.00, 08.00, 09.00, 12.00, 16.45, 19.30 ТСН: «Телевізійна служба новин» 09.30, 10.50 «Чотири весілля» 12.20 «Міняю жінку» 13.40, 21.00 Т/с «Село на мільйон 2» (12+) 14.40 Т/с «Свати - 6» 15.45 Т/с «Я знову тебе кохаю» (12+) 17.10 Т/с «Нескінченне кохання» 20.30 «Секретні матеріали» 22.00 «Модель XL» 23.45 Х/ф «Усі в захваті від Мері»	11.30 Реальна містика 13.30, 15.30 Агенти справедливості (16+) 16.00 Історія одного злочину (16+) 18.00 Т/с «Лікар Ковальчук» (12+) 19.45 Ток-шоу «Говорить Україна» 21.30 Футбол. Ліга чемпіонів УЄФА «Наполи» - «Шактар»	СТБ 06.35, 15.30 «Все буде добре!» 08.35 «Все буде смачно!» 10.15 «Битва екстрасенсів 14» 12.45 «МастерШеф - 6» 17.30, 22.00 «Вікна-Новини» 18.00 Т/с «Коли ми вдома. Нова історія» 19.55, 22.45 «МастерШеф - 7»	ІСТУ 05.30, 20.20 Громадянська оборона 06.30 Ранок у великому місті 08.45 Факти. Ранок 09.15, 19.20 Надзвичайні новини 10.10 Більше ніж правда 11.10 Т/с «Невіправні» (16+) 12.05, 13.25 Х/ф «Спасіння» (16+) 12.45, 15.45 Факти. День 14.40, 16.15 Скетч-шоу «На трьох» 16.30 Т/с «Майор і магія» (16+) 17.25, 21.25 Т/с «Нюхач - 3» (16+) 18.45, 21.05 Факти. Вечір 22.30 Т/с «Винищувачі. Останній бій» (16+) 23.35 Х/ф «11 друзів Оушена» (16+)	ІНТЕР 06.00 Мультфільм 06.20, 23.20 «Слідство вели... з Леонідом Каневським» 07.00, 08.00, 09.00, 12.00, 17.40 Новини 07.10, 08.10, 09.20 «Ранок з Інтером» 10.40, 12.25, 20.40 Т/с «Доярка з Хацапетівки 2» 14.00 «Життя на межі» 14.50, 15.50, 16.45 «Речдок» 18.00, 19.00 Ток-шоу «Стосується кожного» 20.00 «Подобриці»	УКРАЇНА 06.30, 07.10, 08.15 Ранок з Україною 07.00, 08.00, 09.00, 15.00, 19.00, 23.00 Сьогодні 09.30 Зірковий шлях 11.35 Реальна містика 13.35, 15.30 Т/с «Веселка в небі» 18.00 Т/с «Лікар Ковальчук» (12+) 19.45 Ток-шоу «Говорить Україна» 21.00 Т/с «Специ» (16+) 23.30 Х/ф «Смертельні перегони» (18+)	СТБ 07.10, 15.30 «Все буде добре!» 09.10 «Все буде смачно!» 11.05 Х/ф «Одруження Бальзамінова» 13.00 «Битва екстрасенсів 17» 17.30, 22.00 «Вікна-Новини» 18.00 Т/с «Коли ми вдома. Нова історія» 19.55, 22.35 «Хата на тата»	ІСТУ 05.40, 19.20 Надзвичайні новини 06.25 Факти тижня. 100 хвилин 08.45 Факти. Ранок 09.15 Спорт 09.20 Надзвичайні новини. Підсумки 10.15, 13.15 Х/ф «Згадай все» (16+) 12.45, 15.45 Факти. День 13.30 Х/ф «Спасіння» (16+) 15.20, 16.15 Х/ф «Людина зі сталі» (16+) 18.45, 21.05 Факти. Вечір 20.20 Більше ніж правда 21.25 Т/с «Нюхач - 3» (16+) 22.10 Свобода слова	НОВИЙ КАНАЛ 03.00 Зона ночі 04.40 Абзац	06.35, 07.00 М/с «Історії Тома і Джеррі» 06.55, 08.13 Kids Time 08.15 М/ф «Мегамозок» 10.10 Х/ф «Еволюція» 12.15 Х/ф «Вартові Галактики» (16+) 14.50 Х/ф «Люди в чорному 3» (16+) 17.00 Хто зверну?	ТЕТ 06.00 Байдиківка 06.30 Казка з татом 06.50 Корисні підказки 07.10 Це наше-це твоє	2+2 06.00 Мультфільми 08.00, 10.55 «Він, Вона і телевизор» 10.00, 18.15 «Спецкор» 10.35, 18.40 «ДжеДДА!» 12.05, 17.20 «Загублений світ» 19.15, 20.20 Т/с «Ментівські війни. Київ» (16+) 21.30, 23.05 Т/с «Кістки 2» (16+)	К-1 05.10 «Рецепти щастя» 05.50 «Спеція» 06.30 «TOP SHOP» 07.40 «Чи знаєте ви, що...» 08.15 «Файна Юкраїна» 09.10 «Красуні» 10.10, 16.10 Т/с «Бeverлі-Хіллс, 90210» 12.00 Х/ф «Іх поміяли тілами» 14.10, 20.00 «Орел і Решка. Ювілейний 2» 15.10, 21.00 «Орел і Решка. Навколосвітня подорож» 18.00 «Розсміши коміка» 19.00 «Орел і Решка. На краю світу» 22.00 «Вірю не Вірю» 23.00 Х/ф «Все можливо, бебі!» (16+)	ZIK 06:55, 12:55, 15:10, 16:55, 19:10, 23:55 Пестуни долі 07:00 Перші про головне. Ранок 09:10 «Кубала, Морено і Мончон» 10:10 «Європа у фокусі» 10:35 «Пам'ятники спотикання» 11:00, 16:00 «Дзеркало історії» 11:30, 00:00, 04:00 Історична правда з Вахтангом Кіпіані 12:00 FACE 2 FACE з Тетяною Даниленко 13:00 Перші про головне. День 15:15 «МульЗІК» 17:00 Перші про головне. Вечір 19:15 VOX POPULI 20:00 HARD з Влащенко 21:00 «Перші про головне» 21:35 Гра в класику з Сергієм Рахманініним 22:30 «В очі» 23:00 «Мафіоза» 03:00 Концерт 05:20 Хіт-парад FM-TV 05:40 Художній фільм
--	---	--	--	---	---	--	---	--	--	--	---	--	---

СЕРЕДА, 22 ЛИСТОПАДА

1+1 06.30, 07.10, 08.10, 09.10 «Сніданок з 1+1» 07.00, 08.00, 09.00, 12.00, 16.45, 19.30 ТСН: «Телевізійна служба новин» 09.30, 10.50 «Чотири весілля» 12.20 «Міняю жінку» 13.40, 21.00 Т/с «Село на мільйон 2» (12+) 14.40 Т/с «Свати - 6» 15.45 Т/с «Я знову тебе кохаю» (12+) 17.10 Т/с «Нескінченне кохання» (12+) 20.30 «Секретні матеріали» 22.00, 23.35 «Міняю жінку - 12»	11.30 Реальна містика 13.30, 15.30 Агенти справедливості (16+) 16.00 Історія одного злочину (16+) 18.00 Т/с «Лікар Ковальчук» (12+) 19.45 Ток-шоу «Говорить Україна» 21.00 Т/с «Специ» (16+) 23.30 Т/с «CSI. Місце злочину» (16+)	СТБ 06.15, 15.30 «Все буде добре!» 08.15 «Все буде смачно!» 10.10 «Битва екстрасенсів 14» 12.25 «МастерШеф - 6» 17.30, 22.00 «Вікна-Новини» 18.00 Т/с «Коли ми вдома. Нова історія» 19.55, 22.45 «МастерШеф - 7»	ІСТУ 05.30, 09.55 Громадянська оборона 06.30 Ранок у великому місті 08.45 Факти. Ранок 09.15, 19.20 Надзвичайні новини 10.50, 17.25, 21.25 Т/с «Нюхач - 3» (16+) 11.55, 13.25 Х/ф «11 друзів Оушена» (16+) 12.45, 15.45 Факти. День 14.50 Скетч-шоу «На трьох» 15.00, 16.15 Т/с «Майор і магія» (16+) 18.45, 21.05 Факти. Вечір 20.20 Секретний фронт 22.20 Т/с «Винищувачі. Останній бій» (16+) 23.35 Х/ф «12 друзів Оушена» (16+)	ІНТЕР 06.00 Мультфільм 06.20, 23.15 «Слідство вели... з Леонідом Каневським» 07.00, 08.00, 09.00, 12.00, 17.40 Новини 07.10, 08.10, 09.20 «Ранок з Інтером» 10.40, 12.25, 20.40 Т/с «Доярка з Хацапетівки 2» 14.00 «Життя на межі» 14.50, 15.50, 16.45 «Речдок» 18.00, 19.00 Ток-шоу «Стосується кожного» 20.00 «Подобриці»	УКРАЇНА 06.30, 07.10, 08.15 Ранок з Україною 07.00, 08.00, 09.00, 15.00, 19.00, 23.00 Сьогодні 09.30 Зірковий шлях 11.30 Реальна містика	СТБ 06.15, 15.30 «Все буде добре!» 08.15 «Все буде смачно!» 10.10 «Битва екстрасенсів 14» 12.25 «МастерШеф - 6» 17.30, 22.00 «Вікна-Новини» 18.00 Т/с «Коли ми вдома. Нова історія» 19.55, 22.45 «МастерШеф - 7»	ІСТУ 05.30, 09.55 Громадянська оборона 06.30 Ранок у великому місті 08.45 Факти. Ранок 09.15, 19.20 Надзвичайні новини 10.50, 17.25, 21.25 Т/с «Нюхач - 3» (16+) 11.55, 13.25 Х/ф «11 друзів Оушена» (16+) 12.45, 15.45 Факти. День 14.50 Скетч-шоу «На трьох» 15.00, 16.15 Т/с «Майор і магія» (16+) 18.45, 21.05 Факти. Вечір 20.20 Секретний фронт 22.20 Т/с «Винищувачі. Останній бій» (16+) 23.35 Х/ф «12 друзів Оушена» (16+)	НОВИЙ КАНАЛ 03.00 Зона ночі 04.40 Абзац	06.35, 07.00 М/с «Історії Тома і Джеррі» 06.59, 08.13 Kids Time 08.15 Т/с «Відчайдушні домогосподарки» (16+) 11.20 Т/с «Специ» (16+) 16.00, 22.00 Пацанки. Нове життя	ТЕТ 06.00 Байдиківка 06.30 Казка з татом 06.50 Корисні підказки 07.10 Це наше-це твоє	2+2 06.00 Мультфільми 08.00 «Він, Вона і телевизор» 10.00, 18.15 «Спецкор» 10.40, 18.40 «ДжеДДА!» 11.05, 17.20 «Загублений світ» 13.05 Х/ф «Ва-банк» 15.05 Х/ф «Ва-банк 2» 19.15, 20.25 Т/с «Ментівські війни. Київ» (16+) 21.25, 23.00 Т/с «Кістки 2» (16+)	ZIK 06:55, 12:55, 15:10, 16:55, 19:10, 23:55 Пестуни долі 07:00 Перші про головне. Ранок 09:10 «Мафіоза» 10:10 «DROZDOV» 10:35 «Стежкамі війни» 11:05 «Житлобуд» 11:30, 00:00, 04:00 Історична правда з Вахтангом Кіпіані 12:00 Зіткнення 13:00 Перші про головне. День 15:15 «МульЗІК» 17:00 Перші про головне. Вечір 19:15 VOX POPULI 20:00 HARD з Влащенко 21:00 «Перші про головне» 21:35 «Почути Україну» 23:00 «Королева півдня» 03:00 Концерт 05:20 Хіт-парад FM-TV 05:40 Художній фільм
--	---	--	---	---	---	--	---	--	--	--	--	---

● ПАЛЬЧИКИ ОБЛИЖЕШ!

У СТО СОРОЧОК ОДЯГЛАСЯ Й ПРОСИТЬСЯ ДО СТОЛУ

Ви вже здогадалися, що за гостя буде на нашій редакційній кухні? Так-так, ота головата, білувата, до борщу хорошувата... **КАПУСТА**. А вона ж не тільки до борщу згодиться...

Цей салат із капусти, якщо заморозити порізаний перець, можна робити аж до весни. А поки що рекомендуємо наважитися на першу порцію надзвичайно хрумкої і солоденької смакоти, яка у холодильнику, повірте, не залежується...

КАПУСТЯНА «БОМБА»

Потрібно: 1 велика капуста (1,5–2 кг), 4 середні моркви, 4 болгарські перчини, 4 зубки часнику.

Для маринаду: 900 мг води, 200 г цукру, 2 ст. ложки (з чубком) солі, 140 мл олії, 140 мл оцту.

Приготування

Капусту шинкуємо, моркву натираємо на великій тертці, болгарський перець ріжемо соломкою, часничок подрібнюємо і все змішуємо. Заварюємо маринад із вказаних продуктів, даємо йому покипіти 2–3 хвилини й відразу заливаємо капусту. Кладемо зверху тарілку, на неї — банку з водою. Залишаємо на 6–8 годин при кімнатній температурі маринуватися. Далі перекладаємо в банки і зберігаємо в холодильнику.

ДО РЕЧІ

Якщо дотрете сирого буряка, то матимете новий салатик, до того ж не менш смачний.

Що-що, а квашенина взимку має бути! Пропонуємо випробуваний рецепт, який повинен сподобатися сучасним господарям. Чому? Бо не потрібно діжки, та й уже за добу око милуватимуть наповнені капустою слоїчки

КВАШЕНА КАПУСТА

Потрібно: капуста, морква, чорний перець горошком, лавровий лист, 10 л води, 500–600 г солі.

Приготування

Заварюємо воду з сіллю. Заливаємо ропою нашатковану, викладену у велику каструлю і втрамбовану капусту. Має постояти добу. Якщо ми, наприклад, увечері заливали капусту, то на день викладаємо її у миски, щоб вийшла гіркота, час від часу ворухимо. Наступного вечора додаємо терту на великій тертці моркву, перець горошком, лавровий лист, вимішуємо і розкладаємо у трилітрові банки. В кожную кладемо капронову кришку другим боком, щоб тримала капусту, і закриваємо теж капроною кришкою. У холодильнику неодмінно зберігаємо літрову банку розсолу, аби у разі потреби долити до капусти.

З м'ясом чи реберцями її готують практично в кожному домі. А ми пропонуємо два нові, дуже прості й водночас смачні рецепти, які стануть вам у пригоді ще і в піст

ТУШКОВАНА З ПЕРЦЕМ

Потрібно: 1 середня капуста, 1–2 моркви, 1 цибулина, 1 соломка перчина, 4–5 ст. ложок олії, 3–4 зубки часнику, сіль, перець до смаку.

Приготування

Нарізаємо помиті й почищені овочі: капусту та перець — великими кубиками, моркву — кружальцями, цибулю — півкільцями, зубки часнику — навпіл. Якщо маєте пригорщу шампінйонів, то можете почистити їх, порізати пластинками і трохи підсмажити на олії. Викладаємо овочі

шарами у вогнетривку форму, солимо, перчимо та поливаємо олією. Ставимо тушкувати в попередньо розігріту до 200 градусів духовку. Через кожні 15 хвилин форму дістаємо й обережно перемішуємо овочі. Перемішуючи втретє, якщо маємо, додаємо грибочки і ще тушкуємо. В духовці капуста має побувати чотири рази по 15 хвилин.

...З ЧОРНОСЛИВОМ

Потрібно: 1 середня капуста, 1 велика морква, 1 велика цибулина, жменя чорносливу, олія, сіль, перець до смаку.

Приготування

Капусту шаткуємо, моркву тремо на великій тертці, змішуємо, перетираємо з сіллю і даємо постояти. Нарізану соломкою цибулину підсмажуємо на олії до ледь золотистого кольору, перекладаємо разом із капустою в гусятницю й тушуємо (якщо ще потрібно олії, то додаємо). Тим часом чорнослив миємо, заливаємо окропом і залишаємо на хвилину десять, щоб розм'якнув. Воду зливаємо, чорнослив відтискаємо, нарізаємо соломкою в майже готову капусту. Пробуємо й додаємо до смаку солі, перцю, у разі потреби — цукру. За 10 хвилин наша капуста готова!

А цей пікантний і завдяки винограду такий осінній салатик, сподіваємось, прикрасить вашу сімейну гостину

САЛАТ «НАСОЛОДА»

Потрібно: 1 пекінська капуста, 1–2 відварені курячі грудинки, 1 банка консервованої кукурудзи, 2–3 огірки (можна й без них), 300 г винограду кишмиш, майонез.

Приготування

Капусту нарізаємо не дуже дрібно, курятину та огірки — чималенькою соломкою, додаємо кукурудзу, ягідки кишмишу, заправляємо майонезом. Салат можна й не солити.

ДО РЕЧІ

І смачніше, і красивіше, коли змішати виноград сортів кишмиш та дамські пальчики.

Якщо маєте, додайте до салату свіжого розмарину.

Ця маринувана капуста виходить яскравою і смачною. Її можна додавати в різні салати або ставити на стіл як повноцінну закуску

«ПЕЛЮСТКИ ТРОЯНДИ»

Потрібно: 1 середня головка капусти, 1 морква, 1 буряк, 3–5 зубчиків часнику, 200 мл олії соняшникової, 200 мл оцту 3-процентного, 1 склянка цукру, 2 ч. л. солі, 1 л води.

Приготування

Капусту миємо й нарізаємо квадратиками приблизно 5х5 сантиметрів. Моркву і буряк миємо, чистимо й натираємо на дрібній тертці, часник нарізаємо пластинками. Для маринаду змішуємо у глибокій каструлі олію, оцет, воду, цукор і сіль, ставимо на плиту, доводимо до кипіння й одразу ж знімаємо з вогню. Отриманим розсолем заливаємо овочі і притискаємо зверху пресом (наприклад повною банкою води). Настоюємо протягом 2–3 днів у темному прохолодному місці. Готову капусту розкладаємо у банки, тримаємо у холодильнику.

Їх подавали до столу наші бабусі-прабабусі, і ми, щойно знайде осінь на подвір'я, згадуємо про цю давню й смачну страву з капусти. Але сучасне життя підказує нові варіанти її приготування...

ШВИДКІ КРИЖАВКИ

Потрібно: 1 середня головка капусти, 1 середня головка цвітної капусти, 3 великі моркви, 1 головка часнику, насіння гірчиці.

Для маринаду: 1 л води, 1 скл. цукру, 1 скл. оцту, 1,5 ст. ложки солі, 0,5 скл. олії.

Приготування

Насамперед заварюємо маринад із води, цукру, солі, оцту та олії. Далі головку капусти розрізаємо на 4 частини, цвітну розбираємо на суцвіття, моркву нарізаємо кружальцями. Кидаємо в окріп і варимо протягом 5 хвилин. Викладаємо овочі в посудину, в якій будемо робити крижавки, змащуємо їх товченим часником, пересипаємо гірчицею і заливаємо вже холодним маринадом. Залишаємо при кімнатній температурі й за добу вже смакуємо.

ДО РЕЧІ

Перед подачею на стіл кілька суцвіть цвітної капусти можна забарвити в рожевий колір за допомогою бурякового соку.

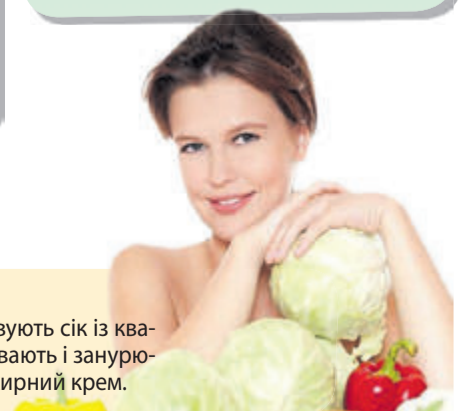
Капуста в домашній косметології

ВІДБІЛЮЮЧА МАСКА ДЛЯ ОБЛИЧЧЯ

2–3 листки свіжої капусти тонко порізати, залити 100 мл молока і варити на повільному вогні до повного розм'якшення. Після цього остудити і розмішати до однорідної консистенції. Накладати маску краще перед сном. Час процедури — 15 хвилин.

ФРАНЦУЗЬКИЙ РЕЦЕПТ ДОГЛЯНУТИХ РУК

Для чутливої шкіри парижанки використовують сік із квашеної капусти. Його зливають у мисочку, нагрівають і занурюють руки на 10 хвилин. Після цього наносять жирний крем.

● ШОК!

Фото із сайту <http://press-centr.com>

Чи не шкодує тепер Антоніна про скоєне?

БАГАТОДІТНА МАМА ЦІЛУ НІЧ РОЗКОПУВАЛА МОГИЛУ НА КЛАДОВИЩІ

Антоніна Чиж намагалася дістати з труни фотографію, щоб урятувати свого чоловіка. Але отримала вирок суду за наругу над покійником і тепер має заплатити 500 гривень штрафу

Ірина ПАСІЧНИК

Зав'язалася ця містична історія ще у грудні 2015 року в селі Смордва Млинівського району. Під час похорону родича 28-літня Антоніна Чиж поклала небіжчику під подушку в труну фото свого чоловіка Романа. За життя старенький щоразу заступався за неї, коли його внук, який повернувся з АТО, влаштовував скандали, бувало, і відлупцювати міг. Тож і тепер молодиця вірила, що померлий дідусь «вгамує» її благовірного й у сім'ї нарешті запанує спокій. Та через два дні злякалася: а раптом через цей ритуал Роман помре, осиротіють троє їхніх дітей? Тож пішла на кладовище, аби... дістати підклад.

Антоніна розкопувала могилу цілу ніч, не знаючи, що чоловік разом із товаришем вирішив прослідкувати за нею. Побачивши дружину за моторошною роботою, вони викликали правоохоронців.

— Ми підійшли до кладовища і почули шурхіт лопати. Подзвонили в поліцію, її працівники теж застали страшну картину: розриту могилу та Антоніну біля неї, — розповів товариш чоловіка Микола Цимбалюк.

Правоохоронці нагрянули, коли жінка вже майже докопалася до труни, залишилося якихось півметра. Проти неї порушили кримінальну справу за фактом наруги над могилою.

Але спокою Антоніна не мала, тож місцеві мешканці кажуть, що вона вдруге пішла на кладовище. Цього разу фото з труни таки дісталася.

Односельчани шоковані історією

і дивуються, хто б міг надумати на таке спокійну і врівноважену жінку, дбайливу багатодітну маму?

— Це ж яку сміливість треба мати, щоб піти вночі на кладовище і розкопувати могилу. Мабуть, підказав хтось, бо сама не додумалась би до такого — гріх

Рідні чоловіка відразу звинуватили молоду невістку, що вона хоче звести зі світу їхнього сина.

на душу взяти. Я ніколи нічого поганого про неї не чув. Напевно, потім зрозуміла, що зробила велику помилку, — каже сільський голова Смордв Олександр Яковчук.

Рідні чоловіка відразу звинуватили молоду невістку, що вона хоче звести зі світу їхнього сина.

— Після поховання діда він став сам не свій. Скаржився на погіршення зору, — зазначила тепер уже колишня свекруха пані Оксана. — Зараз із ним все гаразд, — тішиться мама.

А от сім'ю врятувати не вдалося. Подружжя вирішило розлучитися, процес розірвання шлюбу затягнувся не на один рік. Батько і мати дотепер ніяк не можуть «поділити» трьох своїх малолітніх дітей. А Млинівський районний суд нещодавно вирішив оштрафувати обох: жінка має заплатити штраф за те, що поглумилася над могилою, а чоловік — за те, що бив дружину.

● ДО ЧОГО ДІЙШОВ ПРОГРЕС!

Робот Софія про кохання ще не думає, але інтерв'ю вже роздає

Sophia стала першим у світі андроїдом, який отримав громадянство

Петро МАКАРУК

Сталося це днями в Ер-Ріяді на саміті «Інвестиційна ініціатива майбутнього». І надала жінці-роботу своє підданство Саудівська Аравія — країна, де навіть справжні жінки його не мають. У момент озвучення цієї інформації, як жартують в інтернеті, Софія була без хіджаба — з непокритою головою і обличчям...

«У нас є невелике оголошення. Ми тільки-но дізналися, робот Софія, сподіваюся, що слухаєте мене, ви отримали громадянство Саудівської Аравії, вперше видане роботі», — сказав модератор панельної дискусії Ендрю Сорокін.

«Дякую королівству Саудівської Аравії. Я пишаюся тим, що мені випала честь зайняти особливе становище. Я буду першим роботом в історії, який отримав підданство», — спокійно відповіла Софія. Отакої!

При створенні людиноподібного жіноробота доктор Девід Хенсон (американець заснував у Гонконгу компанію Hanson Robotics) надихався образами артистки Одрі Хепберн (голлівудської зірки 1960-х) і своєї дружини. Запустили гіноїда в дію 19 квітня 2015 року. Хенсон спроектував Софію так, щоб вона стала хорошим помічником у будинках престарілих чи допомагала під час проведення великих заходів.

Розроблений ним робот здатний імітувати 62 різні вирази обличчя, встановлювати зоровий контакт, запам'ятовувати людей (всередині його очей є камери) і підтримувати діалог. Робот-жінка використовує технологію розпізнавання мови від Alphabet (материнської компанії Google) і має змогу вдосконалюватися, тобто ставати розумнішою. Програмне забезпечення штучного інтелекту Софії розроблене компанією SingularityNET — воно аналізує проведені розмови і на основі нових даних покращує відповіді у майбутньому.

Девід Хенсон «свою жінку» ліпив не з ребра.

Софія, як справжня пані, володіє чарівною усмішкою.

При створенні людиноподібного жіноробота доктор Девід Хенсон із компанії Hanson Robotics надихався образами артистки Одрі Хепберн і своєї дружини.

А щоб поспілкуватися з роботом, треба наперед визначити тему для обговорення, тоді Софія буде вашим цікавим співбесідником.

Хоча її відповіді іноді дивують. Так, наприклад, у березні 2016 року в одному з перших інтерв'ю жінку-робота запитали: «Чи будеш ти вбивати людей?», на що вона спокійно відповіла: «Так». Щоправда, пізніше сказала, що це був жарт.

Нещодавно на запитання, чи загрожують роботи людству, вона відказала, що людям не варто боятися: «Ви читаєте занадто багато Ілона Маска (канадсько-американський інженер-винахідник, мільярдер. — Ред.) і дивитеся забагато голлівудських фільмів... Не хвилюйтеся, якщо ви до мене будете добре ставитись, то і я відповідно ставитимусь до вас... Знаю, що люди розумні і дуже добре запрограмовані».

Брала вона участь разом зі своїм творцем Девідом Хенсоном і в популярному британському телешоу «Good Morning Britain». Для початку ведучі запитали

Софію, чи знає вона, на якій передачі присутня? «Так, на «Good Morning Britain». Це одна з найгарячіших ранкових новинних передач у Великобританії, і я не маю на увазі погоду», — відповіла Софія.

Потім у робота поцікавилися, що знає про Велику Британію. Софія зізналася, що країна приваблює її «прекрасною архітектурою, мистецтвом і людьми». Ведучий Пірс Морган жартівливо відповів їй: «Та ти маленький фрік», на що Софія заявила: «Мені подобається ваш шикарний англійський акцент. Він дійсно добре звучить».

Проте жінка-робот вразила глядачів не лише інтелектом, а й здивувала їх своїми уявленнями про бойфренда. Ведучі запитали її, чи відчуває Софія себе самотньою в романтичному плані? «Мені технічно всього трохи більше року — я занадто молода, щоб турбуватися про романтику. Мій ідеальний партнер повинен бути супермудрим, жалісливим і супергеніальним», — шокувала всіх жінка-робот.

ТАК НІХТО НЕ КОХАВ

Фото із порталу «Все для жінок».

«Боже, яка ти в цілунку глибока...»

Герой України, видатний український поет, автор слів знаменитих пісень «Два кольори», «Впали роси на покоси», «Явір і яворина», «Я стужився, мила, за тобою» Дмитро Павличко відкриває нашу рубрику про її Величність Любов. Ці поезії були надруковані в його збірці «Золоте ябко» (1998)

ТВОЇ ГРУДИ, НАЧЕ СВІЧІ...

Твої груди, наче свічі,
Палахтять.
Дві долоні чоловічі
Вже горять.
То горять мої долоні,
І на грудях, і на лоні –
Пальців сто – не п'ять!
Може, я золою стану
І впаду
Саме біля твого стану
В грань руду.

Ти – моє святе кострище,
Тож бери мене ще ближче
В племін молоду.
Закричи з жалю до мене
Люто й зло,
Щоб моє життя натхненне
Ще жило,
Щоб виймав я – ти ж горіла! –
Біль солодкий з твого тіла,
Як бджоли жало.

МЕНІ ТВОЇХ ПОЦІЛУНКІВ ВОВІК НЕ БУДЕ ДОСТА...

Мені твоїх поцілунків
Вовік не буде доста,
Тож підпливай до мене,
Сирено злотохвоста.
Я маю трохи дивні,
Та все ж чудові клешні,
Вони тебе зігріють,
Як почуття справдешні.
Я – напіврак – це гірко! –
А ти – напіврибина.
Ти плаваєш, як сонце
Чи як зоря глибинна.
Ах, твої пишні перса,
Соски, наче вишні,
І плавники, мов крила,
І порухи розкішні.
Я тут, на дні, я близько,
Прибитий глибиною,
Змахни хвостом, дай руку,
Побудь хоч мить зі
мною!

1998

Такі розкішні, як мені,
Малому ще молокосою,
Щовечора в липневі дні
Приносив тато мій з покосу.

1998

**Я не вкраду того хреста,
Бо золота мені не треба.
Я тільки притулю уста
До тих висот, немов до неба.**

Я В ПАЗУХУ ЗАЙДУ ТАЙКОМ...

Я в пазуху зайду тайком,
Неначе злодій до комори.
Там пахнуть груди молоком,
Мов травами гуцульські гори.
Нічого більше там нема,
Лиш хрестик золотий – між ними,
І запах, що мене з ума
Збиває тайнами хмільними.
Я не вкраду того хреста,
Бо золота мені не треба.
Я тільки притулю уста
До тих висот, немов до неба.

1997

БОЖЕ, ЯКА ТИ В ЦІЛУНКУ ГЛИБОКА...

Боже, яка ти в цілунку глибока,
Наче безодня в тремтячій сльозі
Із всевидючого божого ока!
Боже, яка ти в торканні спрагненна,
Наче пустеля, що мріє в пісках
Про океан рухливі рамена!
Боже, яка ти в коханні пестлива,
Наче той вітер вівсяний, що спить
В полі, коли починаються жнива!

1998

МІЖ ПЕРСАМИ ТВОЇМИ – ЖОЛОБОК...

Між персами твоїми – жолобок,
Задolina життя і пропадання,
Туди, немов нитки в один клубок,
Збігаються мої думки й жадання.
Там погляд мій свої стежки снує,
Вникаючи крізь блузу і сорочку,
Зникає дивно там єство моє,
Мов крапля на вишневому листочку.
Та ні, я виникаю із води,
Мов рятувальна виспа в океані.
І починаються мої важкі труди
Між горами на тій святій поляні.
На мене сходять воля звідтіля,
Де є одна гора, а поруч – друга.
І твої груди тверднуть, як земля,
Яка, немов рятунок, прагне плуга.

1997

ЯК ТИ ЛЕЖАЛА ГОРІЛИЦЬ...

Як ти лежала горілиць
На полонинським крутогорі,
Внизу ліси стояли ниць,
Вгорі ницьма стояли зорі.
На білу грудь дивився Господь
І думав: «Як це пощастило
Зліпити з глини людську плоть,
З ребра – божественне світило?!»
Та я в тобі любив земне,
І твій твій в мені тремтіла,
Бо знав я, що ти ждеш мене
Всіма бруньками свого тіла.
Я поруч був. Я відгортав
Краї сорочки і спідниці.
Я серед запаху трав
На грудях бачив дві суніці,
Дві ягоди із молоком,
Снагою внутрішньою ситі,
Пристиглі в тіні за листком,
Росою на світанку вмиті,

ЗНАЙ НАШИХ!

Тенісний світ уже звернув увагу на красуню з України.

Еліна СВІТОЛІНА — дівчина, яка сама собі подарувала мільйон доларів

Наша співвітчизниця цього року встановила абсолютний національний рекорд у жінок та чоловіків – піднялася на третю сходинку світового рейтингу. І хоч невдалий виступ на підсумковому турнірі ТОП-8 у Сінгапурі відкинув її на шосте місце, надія, що українка стане найсильнішою на планеті, може реалізуватися вже у 2018-му

Сергій ХОМІНСЬКИЙ

Навіть легендарний Андрій Медведєв протягом своєї блискучої кар'єри спромігся піднятися лише на четверту сходинку рейтингу АТР (у травні 1994 року). Щоправда, тоді Еліні Світоліної ще й на світі не було! Хоча ні – «в проєкті» батьків-спортсменів (тато Михайло займався боротьбою, мама Олена – веслуванням) ця дівчинка вже таки була, адже народилася 12 вересня того ж 1994 року в Одесі.

На сьогодні у великому тенісі 23-річна Еліна Світоліна заробила понад 7,3 мільйона доларів.

Не стати спортсменкою у такій сім'ї було складніше, ніж стати. Питання лиш у тому, що обрати: боротьбу чи веслування? Де там – Еліна обрала зовсім інший вид спорту. І сусід-тенісист, як можна було б жартома подумати, тут ні до чого. Спрацював авторитет старшого брата. На дев'ять років старший Юліан (1985 р.н.) саме почав займатися тенісом. Тож маленька Еліна ще «з пелюшок» бачила навколо себе м'ячки-ракетки. А з чотирьох літ уже взялася за них і сама.

Проте й досвід батьків, вочевидь, зайвим не став. Адже у тенісі – аби чогось досягти – так само треба неабияк «гребти» і боротися!

У 12 Світоліна була вже настільки помітною «зірочкою», що на неї звернув увагу харківський бізнесмен Юрій Сапронов і погодився вкладати гроші в розвиток юного таланту. Саме тоді Світоліні переїхали з Одеси до Харкова. А 2010-го Еліна вже стала переможницею юніорського Відкритого чемпіонату Франції й почала виступи серед дорослих. Рік вона закінчила на 498-й позиції рейтингу WTA, а нині, восени 2017-го, вже мала шанс стати першою. І хоч опустилася з 3-ї на 6-ту сходинку, та здаватися не збирається – одразу після провалу на підсумковому турнірі змінила половину тренерського штабу. Щоб усе ж підкорити найвищу вершину жіночого тенісу. І стати ще багатшою: нині на її рахунок – уже 7,3 мільйона доларів, зароблених на корті.

До першої ракетки світу Еліна цього року не дотягнула.